

סֵפֶר הַזוֹהַר

מִתְחַנֵּן הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

סֵפֶר זוֹהַר תוֹרָה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו טוה לעשות נסים" (הגהות הרמ"ז דף קעה:)

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

"דף היומי"

מְסֻדָּר וּמְחֻלָּק כְּפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ

בְּסִפְרָא דָא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי

מוֹפְזָא לְלֵא מְטוֹת רֹחַ כָּלִל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחְמֵי

יָצָא לְאוֹר ע"י מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א
חוֹדֵשׁ חֶשְׁוֹן שְׁנַת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

❁ פרשת ויצא ❁

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ו עמוד ב'

קדושת יעקב - מדת תפארת

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה". רבי חייא פתח ואמר, (קהלת א'): "וַיֵּרַח הַשָּׁמֶשׁ וַבָּא הַשָּׁמֶשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרֵחַ הוּא שָׁם", זה הכתוב נתבאר, אבל וַיֵּרַח הַשָּׁמֶשׁ זה יעקב כאשר היה בבאר שבע^[א] וַבָּא הַשָּׁמֶשׁ כאשר הלך לחרון, שכתוב: "וַיֵּלֶךְ שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ", ואל מקומו שואף זורח הוא שם, שכתוב: "וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ז עמוד א'

ציאת יעקב מארץ ישראל

רבי שמעון אמר, יצא מכללו של ארץ ישראל, שכתוב: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע", והלך לרשות אחר, שכתוב: "וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה", מקום שדין ורוגז שם, ארץ של רשות אחר, וכאשר הגיע לבית אל שהוא ברשות הקדושה מה כתוב, "וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶךְ שָׁם".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף מ"ט עמוד ב'

ענין החיבור

"וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶךְ שָׁם". שנטל רשות בתחילה, מכאן למדנו שמי שמתחבר באשתו צריך לפייס אותה ולהמתיק לה בדברים, ואם לא אל ילין אצלה, בשביל שיהיה רצון שלהם כאחד בלי אונס, "וַיֵּלֶךְ שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ", להראות שאסור לו לאדם לשמש מיטתו ביום^[ב]. "וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאֲשֵׁתוֹ", כאן למדנו שאפילו אם יש למלך מטת זהב ומלבושי כבוד לשכב בהם, והגבירה תכין לו מטה מתוקנת באבנים, יעזוב את שלו וישכב במה שהיא תכין, שכתוב: "וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא".

זוהר זיו הזוהר

א. כמו השמש שמשפיע אור בהלבנה, וזהו וַאֲל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף, פירוש להזדווג ולהשפיע בה אורו.
 ב. גם רבי שמעון דורש וַיֵּלֶךְ כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ על ענין הזדווגות האורות כמו ר' חייא לכן אומר שיש ללמוד מכאן רמז לאדם שהתשמיש אסור ביום.

א. דברי רבי חייא הם כמו הקדמה לכל הפרשה להבין שורש קדושת יעקב שהיא מדת התפארת שנקראת שמש, וענין וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה היינו למדת המלכות מקום המשפט והדין, ודורש וַבָּא הַשָּׁמֶשׁ כענין וַיֵּלֶךְ שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ, והיינו הזדווגות תפארת ומלכות

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ז עמוד ב'

לינת יעקב במקום ההוא

רבי חייא אמר, "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם", איזה מקום, זה הוא מקומו שאמרנו, שכתוב: "וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף" [ג] וַיִּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, כמו שכתוב: "זוֹרַח הוּא שָׁם", שהרי בשביל להאיר לו בא. "וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם", אבני המקום לא כתוב אלא מאבני המקום, אלה הן אבני יקר מרגליות טובות [ד] שהן י"ב אבנים העליונות, כמו שכתוב (מלאכים א' י"ח): "שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים", ותחת אלה י"ב אלף ורבעות אבני גזית [ה] ולכן נקראות אבנים, לפיכך מאבני המקום ולא אבני המקום, זה הוא המקום שאמרנו [ו]. "וַיִּשָּׂם מֵרֶאשִׁיתוֹ", מראשותיו של מי, אלא מראשותיו של המקום ההוא [ז]. מהו מראשותיו, אפשר תאמר כזה שמניח תחת ראשו, לא, אלא מראשותיו לארבעה צדדי העולם, שלש אבנים לצד צפון, ושלש לצד מערב, ושלש לצד דרום, ושלש לצד מזרח, והמקום ההוא עליהם להתתקן בהם [ח] ואז "וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא", כיון שהוכנה המטה שכב בה, מי שכב בה, השמש [ט] ועל זה כתוב ביעקב: "וַיִּשְׁבַּע עַל הַמָּטָה", שהרי לו ראויה המטה ולא לאחר, ועל זה כתוב: "וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא", ולפיכך כתוב: "זוֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ".

זוהר חלק ג' פרשת פקודי - דף רכ"ט עמוד ב'

כל י"ב האבנים נעשו לאבן אחת

ואלה י"ב אבנים הקדושות כולן נעשו לאבן אחת, שכתוב: "וַהֲאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂמִיתִי מִצֵּבָה", קורא להן אבן, מה הטעם, לפי שכל י"ב האבנים נכללו באבן אחת קדושה עליונה, שהיא למעלה מהן [א] שכתוב: "וַהֲאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂמִיתִי מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ט עמוד ב'

חלום יעקב

"וַיַּחְלֹם וַיְהִי סֵלֶם מִצֵּב אֲרָצָה וְרֵאשׁוֹ מְגִיעַ הַשְּׂמַיְמָה וְגו'" אמר רבי יצחק, בא וראה, וַיַּחְלֹם, וכי יעקב הקדוש שהוא מובחר שבאבות בחלום נגלה אליו, ובמקום קדוש הזה לא ראה אלא בחלום, אלא יעקב בזמן ההוא לא היה נשוי, ויצחק היה קיים [א] ואם

זיו הזוהר

- ג. היינו כנזכר לעיל שמקומו רומז על מדת המלכות.
- ד. רמז על י"ב אורות של כסא כבוד המלכות שהם כנגד י"ב שבטי ישראל.
- ה. רמז על שאר האורות של כסא כבוד המלכות.
- ו. היינו כנזכר לעיל שהמקום רמז על מדת המלכות מקור השכינה הקדושה עם כסא הכבוד שלה, ולכך כתוב מאבני ולא כל אבני כי בירר לו רק הי"ב אורות ולא כל שאר האורות.
- ז. פירוש, למראשותיו של השכינה חיבר הי"ב אורות שהשכינה עם הי"ב שבטי ישראל נצמדים לנצח.
- ח. היינו כמו שנסדרו הדגלים של הי"ב שבטי ישראל שהשכינה תשרה עליהם.
- ט. כי כאשר השכינה דבוקה ושורה עם הי"ב שבטי ישראל אז מזדוג עמה השמש היינו מדת התפארת להשפיע בה אור.
- י. פירוש, באור השכינה הכוללת כולם תחת כנפיה.
- יא. ועיקר השראת השכינה ודירתה היתה אז אצל יצחק.

תשאל הרי לאחר שנשא אישה כתוב: "וַאֲרָא בְּחֵלֹם", שם המקום גרם, ויצחק היה קיים, ועל כן כתוב בו חלום, ואחר שבא לארץ הקדושה עם השבטים, והשלימה להם עקרת הבית ואם הבנים שמחה^[יג] כתוב (בראשית ל"ה): "וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב וּגּוֹ", וכתוב (שם מ"ו): "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאתָ הַלַּיְלָה", כאן לא כתוב בו חלום, שהרי מדרגה אחרת העליונה היתה, "וְהִנֵּה סֶלֶם מְצָב אַרְצָה", מהו סלם, זו המדרגה ששאר המדרגות בה תלויות, והוא יסוד העולם^[יד] "וְרָאֵשׁוּ מְגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה", כך הוא בשביל להתקשר עמו^[טז], "וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ", אלו השרים של כל האומות שהם עולים ויורדים בסלם הזה, כאשר ישראל חוטאים נשפל זה הסלם ועולים אלה השרים^[טז] וכאשר ישראל מטיבים מעשיהם נתעלה זה הסלם, וכל השרים יורדים למטה, ומתבטלה ממשלה שלהם, הכל תולה בזה הסלם, וכאשר כולם יורדים למטה נעשה הסלם חזק^[טז] כאן ראה יעקב בחלומו ממשלת עשו וממשלת שאר האומות.

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

זיו הזוהר

- יב.** פירוש, ענין השמחה בעבור השראת השכינה בעולם הזה על י"ב שבטי ישורון.
- יג.** רמז על ספירת היסוד שעל ידה עובר השפע מספירות העליונות שהן בבחינת זכר לספירת מלכות והשכינה הקדושה.
- יד.** פירוש, להתקשר עם השמים, ושמים רמז לעולם שממנו נשפע השפע להיסוד ומשם למלכות, ומה שהשפע בא להיסוד מן השמים הוא ענין התקשרות שניהם כאחד.
- טו.** פירוש, להיותם יונקים שפע משם.
- טז.** כדי להשפיע שפע להשכינה הקדושה עבור ישראל.

אתה חושב שאתה ראוי לזכות לדבר פה נשגב? רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש

הרבים, זכיות כאלו לא מתקלקם בחנם, ואפילו אלו שמזכירים את הרבים, אם לא מתפללים ובוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, וב"ה שמשמים זכיו לנו להוציא לאור הספרים החדשים של זוהר השבט 5 כרכים, ומי שלומד בהם רק חצי שעה תכף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, ורק צריכים להדליק את הנשמה של היהודי, כי כל ישראל קדושים, ובגלל זה עשינו ספרים שמי שלומד בהם רק קצת, כבר יקבל את התורה הראשונה, וזה כבר מספיק שנקמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בקפריסם אלו יש לכם לקוט מכל ספרי הזוה"ק עם באור בעל הסלקם זצ"ל על עניני שכן ועוש ויחיו הרבים, ועוד.

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מתקלקם את הזכיות האלו בחנם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב ברש"י (במדבר פרק כב בסוף לה) "לך עם האנשים" - (במדבר רבה) בדרך שכתוב רוצה לילך בה, מוליכין אותו, ובמהרה"א ביאר: פירוש מוליכין, מלשון "מלאכים".

ובלשון הזוהר "כד בני בר נש לאתדכיא כמה אנון דמונזין ליה". וכן כתב החפץ חיים ז"ע בספרו שמירת הלשון בשער התבונה, שכפי רצון האדם כך מוליכים אותו, אם רוצה להיות צדיק, מביאים לו מלאך שפנהו אותו צדיק, ואם רוצה להיות חסיד מביאים לו מלאך שפנהו אותו חסיד. (ומארך בזה, עיי"ש).

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלוי בה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בני בר נש לאתדכיא כמה אנון דמונזין ליה", והפשוט, כאשר בן אדם רוצה להתרחק כמה מלאכים עוורים לו, שהם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעודו.

ולזמן הזה נקראים מזכי הרבים הכי גדולים בעולם שהם משהו נשמת ונשמת כלל ישראל, ונצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברקתם עושה פרות והפלתם נשמעת.

אספר ספור נפלא עם הזה"ק רבי ר' אלימלך ואחיו רבי ר' וואש ז"ע. שניהם הלכו יחדיו לאסוף כסף לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משמש מאד, כמו בימינו חמישה אגרות בלבד. [המטבע הזאת היה נותן אחד שבא לקבץ צדקה, וכלם ורקו לו את זה חננה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מזהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך מקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דברים רועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' וואש רבי ר' אלימלך ז"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דברים כאלו, פתח את הדלת ושאל אותם: מה זה שאמרם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, ואת אומרת שאני לא ברשימה לכו אולי לקחת כסף?

הצדיק ענה להעשיר, לא, לא. אל על הרשימה בארץ דברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי קשה לו הוכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, וזה דבר גדול מאד, והשבע שאם נתתם מטבע כזאת, ואת אומרת שבאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות עליך חס שלום, דברנו רק מה הולך בשמים.

העשיר אומר, אם מקרב לך רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים? - ענו לו כסוד גדול מאד... העשיר אומר אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאתם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של חתיכות מטבעות של זכב, ורוצה לתת את כל הכסוד, הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת את כל הכסוד רק חצי ממסכוד שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות במצוה הגדולה הזאת, וקבלו רק חצי מהכסוד.

והספור הזה אנחנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצוות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מקאמאנא ז"ע, שלכות לדברים כאלו, צריכים הרבה לבנות להיש"ת שזימו להציל מהערב רב, ולעשות הכל רק לשם שמים, לזכות את

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במסמקות הלכנים

מספר חשבון: _____
 מספר חשבון: _____
 סניף: _____
 כתובת הסניף: _____

א/הח"מ: _____
 רחוב: _____

מספר חשבון: _____
 מספר חשבון: _____
 סניף: _____
 כתובת הסניף: _____

תאריך: _____
 חתימת בעלי החשבון: _____

אישור הבנק
 לכבוד: _____
 רחוב: _____
 בית שש: _____

מספר חשבון: _____
 מספר חשבון: _____
 סניף: _____
 כתובת הסניף: _____

תאריך: _____
 חתימת החתמת הבנק: _____

כתב שותפות

יהודי יקר!!!

כ"ס ד'תת"ק היות שבתא פתאמצי הגאולה וקלמוד זוהר הקדוש "חבר שבטי ישראל", לקונו רדעו לך, שבשמי דקות לימוד זוהר ליום, אתה בן עולם הבא, וזכה להיות מורא בני העלם!

ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי כאשר הוא יש!

זהו כנדר העצום נעשות מומש! ודף משתבח הקפ"ה ככל יום!

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שמה לרשבי הקדוש, וזכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך וכל משלח ידך.

בא המה שכתב, למפעל הקדוש שקלו לטעם שמים לקרובי מאוילה בירומים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי ישכנס בתוך מיבת התעלה של הרשבי, יזכה לקטת מנו! ולא רחש ולא יתחן מראובים, מדינאים, ויכל מינו פנעים.

תרוח מונו שדה,
מן לרשבי" התקבל פי אלה,
בכרבת אלה נתנו,
מקטעל הזוהר העלמינו

אנא וישמו יריכם ומלאו את הטופס המעניף ושלחו בפקס: 02-9951300

לתימונת בקריטיים אשראי: 054-843385

ניתן לשלוח בפקס ת"ל, שמות התפקד וישועה:
 וכן אפשר להתפלל וקלמוד זוהר הקדוש לעלמי נשמת!
 תמוכו למצוות וקתיים טובים!

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ן עמוד א'

אחר שנולד לאדם בן אז הוא נשלם

"וְהָיָה ה' נֹצֵב עָלָיו וּגּוֹ", כאן ראה יעקב קשר האמונה ביחד^[א] ניצב עליו, וכתוב (מלכים א' כ"ב): **"וּמִלֶּךָ אֵין בְּאָדוֹם נֹצֵב מִלֶּךָ"**^[א] ראה שכל המדרגות מתקיימות כולן יחד על סלם ההוא, להתקשר כולן בקשר אחד, ולפי שנתן סלם ההוא בין שני צדדים^[א] ככתוב: **"אָנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ וּגּוֹ",** אלה הם שני צדדים ימין ושמאל^[א]

דבר אחר, "וְהָיָה ה' נֹצֵב עָלָיו וּגּוֹ", על יעקב, להיות הכל מרכבה קדושה, ימין ושמאל ויעקב ביניהם^[א] והשכינה שתתקשר עמהם, זה שכתוב: **"אָנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק",** ולא כתוב אלהי יצחק אביך, שכיון שנתקשר בו באברהם, נמצא שהוא באמצע^[א] ואחר כך **"הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ",** הרי הכל מרכבה אחת קדושה^[א] וכאן ראה שיהיה מובחר שבאבות,

בא וראה, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ, כיון שאמר אברהם אביך, ודאי הוא באמצע, וְאֱלֹהֵי יִצְחָק, כאן נרמז שמקושר לשני צדדים ונדבק להם, מקושר לצד אחד שכתוב אַבְרָהָם אָבִיךָ, ומקושר לצד אחר, שכתוב וְאֱלֹהֵי יִצְחָק, תוספת וא"ו אצל יצחק, להראות שיעקב נדבק לשני הצדדים, וטרם שיעקב נשא אישה לא נאמר הענין בהתגלות יתירה, ונאמר בהתגלות למי שמבין דרכי התורה, ולאחר שנשא אשה והוליד נאמר לו בהתגלות, זה שכתוב: **"וַיִּצָּב שָׁם מִזִּבְחַת וַיִּקְרָא לֹו אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"**^[א] מכאן למדנו מי שלא נשתלם למטה לא נשתלם

זיו הזוהר

- יז. פירוש, שראה התקשרות הספירות עם ספירת היסוד.
- יח. פירוש, כאשר היסוד נתמלא בשפע ומשיג הכח והממשלה להשפיע למלכות נקרא נצ"ב מלך, ודורש כאן והנה ה' נצב עליו משמעותו שראה הוי"ה נצב על הסלם פירוש על היסוד, וזו הוי"ה מרמז על הספירות המתקשרות בהיסוד למלא לו שפע ולכך נזכר הלשון נצב כי על ידי זה נעשה ספירות היסוד בבחי' נצב מלך.
- יט. פירוש, שגם בשביל זה כל הספירות מתקשרות עם היסוד כיון שעומד ומתווך בין ב' הצדדים ימין ושמאל היינו חסד וגבורה.
- כ. כי אברהם היינו ימין ויצחק היינו שמאל.
- כא. כי מדת יעקב היא מדת הרחמים שהיא מורכבת מן המדות חסד וגבורה.
- כב. פירוש, כיון שנוטה יותר לצד מדת החסד לכך אברהם אביך ולא יצחק אביך.
- כג. כיון שגם הארץ שהיא מדת המלכות נתקשרה עמהם.
- כד. שם א"ל רומז על חסד, והיינו בשביל שמדתו נוטה יותר לחסד.

למעלה, ואין כן יעקב, שהוא נשתלם למעלה ולמטה, אבל לא בהתגלות, ואפשר תאמר שנשתלם בשעה ההיא, לא, אלא ראה שישתלם אחר כך, ואם תשאל הרי כתוב: "וַהֲנִיחָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְשָׁמַרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֶךְ" [כח] אלא שהשגחת הקדוש ברוך הוא ושמירתו לא סרה מן יעקב לעולם בכל מה שנצרך לו בעולם הזה, אבל בעולם העליון עד שנשתלם.

זוהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ד עמוד א'

ארץ ישראל העליונה

רבי אבא אמר, "הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ וְגו'", תנן מלמד שנתקפלה לו ארץ ישראל, וכי ארץ ישראל שהיא ת' פרסה על ת' פרסה, איך נעקרה ממקומה ונתקפלה תחתיו, אלא ארץ אחרת עליונה קדושה יש לו להקדוש ברוך הוא, וארץ ישראל נקראת, והוא תחת מדרגת יעקב העומד עליה [כט] והנחילה הקדוש ברוך הוא לישראל בשביל אהבתו אותם, לדור עמהם ולהנהיגם ולהגן עליהם מהכלל, ונקראת ארץ חיים.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ן עמוד א'

מה נורא המקום, איזה מקום

"וַיִּיָּקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן וְגו' וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי", וכי זאת פלא שלא ידע, אלא מהו וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי, כמו שנאמר (שמואל א' י"ג): "וּפְנֵי ה' לֹא חָלִיתִי", אמר וכי כל זה נתגלה לי ולא הבנתי לדעת אנכי, ולכנוס תחת כנפי השכינה להיות בשלמות, לפי שהיה בגפו ולא נכנס תחת כנפי השכינה. מיד, "וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה", דבר זה יובן בשני אופנים, "מַה נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה", אופן אחד על מקום ההוא שאמר תחלה [ל] אופן שני על אות ברית הקדוש, שאין לו להיות בטל, ואף על פי שהם שני אופנים, אבל הם אחד [מ] אמר, "אֵינֶן זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים", אין זה להיות בטל, אין זה להימצא בגפו, קיום שלו אין הוא אלא בית אלהים [מא] להשתמש בו ולעשות בו פירות, ולהשפיע בו ברכות מכל אברי הגוף, שזה הוא השער של כל הגוף, זה שכתוב: "זֶה שַׁעַר הַגּוּף בּוֹדָאִי, שַׁעַר הוּא לְהַשְׁפִּיעַ בְּרֻכּוֹת לְמִטָּה, דְּבוֹק לְמַעְלָה וְדְבוֹק לְמַטָּה, דְּבוֹק לְמַעְלָה שְׁכַתוֹב: "זֶה שַׁעַר הַשְּׁמַיִם" [לז], דְּבוֹק לְמַטָּה שְׁכַתוֹב: "אֵינֶן זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים" [לא] ועל כן "וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה", והאנשים אין משגיחים בהכבוד שבול [לב] להיות בו בשלמות למעלה ולמטה.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ן עמוד א'

- כה. אם כן משמע מזה ששרתה עליו השכינה גם טרם שנשא אשה.
- כו. היינו השכינה הקדושה שמקורה ספירת מלכות שהיא תחת ספירת תפארת מדרגת יעקב.
- כז. שהשיג והבין מדת המלכות שהיא מקום המשפט והדין.
- כח. כי הוי"ה בלי אדנ"י הוא נורא וכן אדנ"י בלי הוי"ה הוא בודאי נורא, ורק על יד הזדווגותם נשפע רחמים לעולם.
- כט. פירוש, להזדווג כמדת המלכות שנקראת בית אלהים, וזהו שכתוב כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשֵׁבֶת בֵּית. ל. לקבל השפע מן תפארת שנקרא שמים.
- לא. להשפיע במלכות שנקראת בית אלהים.
- לב. פירוש, בהכבוד שלמדת היסוד לישא אשה ולהיות נוטר הברית.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף ע"ט

שלימות השכינה במקום הזה

תניא, שאל רבי יוסי לרבי יהודה הזקן, מהו שכתוב: "וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מֶה נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה", מה ראה שאמר שהוא נורא, אמר לי שראה שלימות השכינה הקדושה שהיה שכיח במקום ההוא כדמיון שלמעלה^[ג] ובכל מקום שנמצא זה השלימות נקרא נורא, אמרתי לו אם כן למה תרגומו דחילו ולא שלים, אמר לי אין נורא אלא במקום שהשלימות שכיח, ובכל מקום שהשלימות שכיח נקרא נורא, שכתוב: "יִרְאוּ אֶת ה' קְדֹשֵׁיו פִּי אֵין מְחֹסֵר לִירְאָיו", כך נשמע ממה שאמר כי אין מחסור, כי במקום שאין מחסור שם השלימות שכיח.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ן עמוד ב'

טעמים לחששת יעקב שמא ה' לא ישמרנו

"וַיִּדְרֵךְ יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמֵרָנִי בַדֶּרֶךְ וּגו'". אמר רבי יהודה, כיון שכל כך הבטיח לו הקדוש ברוך הוא מדוע לא האמין, שאמר: "אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּגו'", אלא אמר יעקב חלום חלמתי, והחלומות מהם אמיתיים ומהם שאינם אמיתיים, ואם יתקיים אדע שהוא חלום אמת, ועל כן אמר: "אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּגו'", כמו שחלמתי, "וְשִׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה ה' לִי לֵאלֹהִים", אני אמשיך ברכות ממקור כל הנחלים למקום זה שנקרא אלהים.

בא וראה, ישראל שהוא באמצע^[ד] מקבל הוא כל השפע תחלה ממקור של הכל, ולאחר שתגיע אליו השפע הוא מוציאה וממשיכה ממנו למקום הזה^[ה], כך נשמע מהכתוב: "וְהָיָה ה' לִי" בתחילה, ואחר כך הכל "לֵאלֹהִים"^[ו] וכמו שאלהים ישמרני ויעשה לי כל הטובות האלה, כן גם אני אמשיך לו ממקומי כל אותן הברכות, ואחבר קשר של הכל בוליו^[ז], אימתי, "וְשִׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי", כאשר אהיה במדרגתי ואהיה יושב במדרגה של שלום לתקן בית אבילי^[ח] ושבתי בשלום דווקא, ואז "וְהָיָה ה' לִי לֵאלֹהִים".

דבר אחר, "וְשִׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי", כי שם היא ארץ הקדושה, שם אשתלם "וְהָיָה ה' לִי לֵאלֹהִים", במקום הזה אעלה ממדרגה זו למדרגה אחרת כראוי, ושם אעבד עבודתו.

רבי חייא אמר, מה שאמר יעקב "אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי", אפשר תאמר שלא האמין בהקדוש ברוך הוא, לא, אלא שלא האמין בו בעצמו פן יחטא, וחטא ההוא ימנע אותו שלא ישוב

זיו הזוהר

- ג. פירוש, בהתייחסות והזדוגות עם הספירות המשפיעות בה אור השפע הקדושה, וזה נקרא שלימות כי בלתי זה היינו כמו פלג גופא.
- ד. היינו ספירת תפארת.
- ה. למדת המלכות.
- ו. מדת המלכות נקראת אלהים.
- ז. היינו ספירת היסוד להשפיע בה השפע, והוא
- נ. נקרא קשר של הכל.
- ח. פירוש, לתקן מדת הגבורה על ידי המתקה בחסד ויולד מזה מדת הרחמים קדושת יעקב, וענין ההמתקה נקרא עשיית שלום כי נעשה שלום בין חסד וגבורה מים ואש על יד התייחסות שם הוי"ה עם השם אלהים, וזהו שכתוב והיה הוי"ה לי לאלהים.

בשלום, ותסיר השמירה ממנו, ולפיכך לא האמין בעצמו, "וְהָיָה ה' לִי לְאֱלֹהִים", אפילו רחמים כאשר אשוב בשלום אחשב אותו נגדי לדין, לפי שאהיה עובד לפניו תמיד, אמר רבי אחא, אמר יעקב עתה אינני נצרך לדין, כאשר אשוב לבית אבי אתכלל בדין ואתקשר בולטן, אמר רבי יוסי לא כן, אלא כך אמר, עתה אם יהיה אלהים עמדי, דין נצרך לי לשמרני עד שאשוב בשלום לבית אבי, אבל כיון שאשוב בשלום, אכליל רחמים בדין ואתקשר בקשר נאמן להכליל הכל ביחד.

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסודר על הפרשיות

זיו הזוהר

לט. פירוש, להמתיקו בחסדים.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"א עמוד א'

השפעות על ידי נתינת מעשר

"וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצִּבְיָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים", שהרי אז יהיה הכל קשר אחד, ואבן הזאת תתברך מימין ומשמאל, ותתברך מלמעלה ולמטה, לפי שאתן מעשר מהכל.

האבות תיקנו התפילות

(דף ע"ב)

רבי יהודה אמר, והאבן הזאת, זו היא אבן שתיה שמשם נשתל העולם, ועליו נבנה בית המקדש, אמר לו יהודי אחד דבר זה איך אפשר, והרי אבן שתיה עד שלא נברא העולם היתה, וממנה נשתל העולם, ואתה אומר שיעקב לקח אותה עתה, ועוד שיעקב בבית אל היה ואבן הזאת היתה בירושלים, אלא בא וראה, אברהם התקין תפלת שחרית, והודיע הטובות של ריבונו בעולם, והתקין לשעה ההיא בתיקון שלה כראוי^[מ] שכתוב: **"וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר"**, יצחק התקין תפלת מנחה, והודיע בעולם שיש דין ויש דיין שיכול להציל ולדון את העולם, יעקב התקין תפלת ערבית, ובשביל תפלה זו שהתקין מה שלא התקין אדם מקודם לזה כראוי, בעבור זאת שבח עצמו ואמר: **"וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצִּבְיָה וְגו'"** שעד שעה ההיא לא הרימה אחר כמוהו^[מא] ולפיכך **"וַיִּקַּח אֶת הָאֵבֶן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאֲשֵׁתָיו וַיִּטֶּם אֹתָהּ מִצִּבְיָה"**, מהו מצבה, שהיתה נפולה והקימה, **"וַיִּצַק טָשֶׁן עַל רֵאשֵׁה"**^[מב] שהרי ביעקב תולה הדבר לעשות יותר מכל בני העולם.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ז עמוד ב'

יעקב התגבר על "אשת זנונים"

"וַיִּצְא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ תְּרֵנָה", זהו הסוף של המחשבה היינו באר שבע^[מג], ויעקב נכנס בהתחלה הזאת של האמונה, וכיון שנדבק באמונה זו נצרך לו להבחין במקום ההוא שנבחנו אבותיו, שנכנסו בשלום ויצאו בשלום^[מד], אדם נכנס ולא נשמר ונתפתה

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ז עמוד ב'

מ. פירוש, שהעולם יתנהג על ידי השכינה הקדושה רק במדת החסד בלבד.	שנקראת שמן הטוב.
מא. כי ההנהגה היותר משובחת היא על ידי מדת הרחמים קדושת יעקב.	מג. היינו מדת המלכות סוף מעשה במחשבה תחלה.
מב. שהמשיך אליה שפע מעולמות העליונים	מד. היינו על יד הבנת חכמות זרות שבנקל להכשל על ידן כאפיקורסות.

אחריה, וחטא באשת זנונים ההיא נחש הקדמוני, נח נכנס ולא נשמר ונתפתה אחריה וחטא, שכתוב: "וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלֶה", אברהם נכנס ויצא, שכתוב: "וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרָיִמָה", וכתוב: "וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם", יצחק נכנס ויצא, שכתוב: "וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה", וכתוב: "וַיַּעַל מֶשֶׁם בְּאֵר שָׁבַע", יעקב כיון שנכנס בהאמונה נצרך ליכנס לרדת לצד ההיא^[מ] לפי שמי שניצל משם הוא האהוב והנבחר של הקדוש ברוך הוא, מה כתוב: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע", זה הצד של סוד האמונה, "וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה", זה הצד של אשת זנונים אישה מנאפת, נקבתו של סמא"ל הנחש נקראת אשר זנונים, קץ כל בשר, קץ הימים, היא מתקשטת בכמה תכשיטים כזונה מבושמת, עומדת בפרשת דרכים ושבילים לפתות לאנשים^[מ] שוטה שמתקרבת אצלה מחזקת בו ומנשקת לו, מוזגת לו יין חזק שבו מרורת פתנים, כיון ששוטה מן הכוס של יין נשטה אחריה ומנאף עמה, והיא מה עושה, מניחת לו ישן במטה והיא תעלה למעלה ומלשנת עליו ונוטלת רשות להענישו ויורדת, כשנתעורר זה השוטה רוצה לצחק עמה כבתחילה, והיא מסירה התכשיטים ממנה, ונהפכת לגבור תקיף עומד לנגדו, מלוכש בלבוש אש לוהט ביראה חזקה, גוף מרתת ונפש ערומה, מלא עיניים מפחידות, חרב שנון בידו, טיפות מרירות תלויות בחרב ההוא, הורגת לו לשוטה ההוא ומשלכת אותו לתוך הגיהנום. יעקב ירד אצלה והלך למקומה, שנאמר: "וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה", ראה כל תיקוני ביתה והינצל ממנה, הזכר שלה סמא"ל חרה לו הדבר, וירד להתגר בו מלחמה ולא יכול לו, שכתוב: "וַיֵּאָבֶק אִישׁ עִמּוֹ וְגו'", אז הינצל מהכל ונשתלם בשלמות, ונתעלה במדרגה שלמה ונקרא ישראל, ואז עלה במדרגה העליונה ונשתלם בכל ונעשה עמוד התיכון^[מ] ועליו כתוב (שמות כ"ו): "וַיְהַבְרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַחַם מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ט עמוד א'

ענין הסולם

"וַיַּחְלֶם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֶרְצָה וְרָאִישׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה", חלום הוא מדרגה השישית, מן שתי מדרגות הנבואה עד אותה המדרגה ו' מדרגות הן^[מ] ועל כן החלום הוא אחד משישים מדרגות הנבואה. "וְהִנֵּה סֹלֶם", ראה בניו שעתידיים לקבל התורה בהר סיני, סולם זה סיני, לפי שהוא נעוץ בארץ ונחשב בעלייתו השמימה, וכל מרכבות ומחנות העליונים כולם ירדו שמה עם הקדוש ברוך הוא, כאשר נתן לנו התורה, והכל ראה יעקב. "וְהִנֵּה מִלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ". אלה המלאכים הקדושים הקרובים למלכות עולים, ואותן אחרים שאינם קרובים הם יורדים, ועוד בו עולים ויורדים, כאשר הוא עולה עולים עמו, כאשר יורד יורדים עמו^[מ], ועוד שכל אותן המושלים בממשלת עולם הזה, על

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קמ"ט עמוד א'

מז. שזכה להשיג ולהתקשר במדת התפארת.
 מח. שתי מדרגות הנבואה היינו נצח והוד ונחשב להן עוד ד' מדרגות תחתונות מהן וכל מדרגה כלולה מעשר לכן החלום הוא אחד מס' בנבואה.
 מט. פירוש, כאשר הוא נתעלה לקבל השפע יש על

מה. להבין ולהשיג חכמת כח הכשפים וחכמת כחות הטבע, נראה לי שיש כאן טעות סופר בדפוסים הזהר שבמקום לנחתא הציגו מנחתא.
 מו. בחכמות זרות ובכשפים המביאים להטמא בזנות ולכפור בבורא עולם והשגחתו.

ידו עולים, וכל אותן היורדים על ידו יורדים כולם בסלם הזה, הוי"ה מושל על הכל, שכתוב: "וְהָיָה ה' נֹצֵב עָלָיו", כאשר נתעורר כתוב: "אֵין זֶה פִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים" ודאי, "זֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם", בית אלהים ודאי, והוא השער לכנוס לפניו, שכתוב: "פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה", "זֶה הַשְּׁעַר לַיהוָה", זה שער השמים, הכל אחד: (עד כאן מסתרי תורה)

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ג עמוד א'

יעקב הלך למקום שיש באר

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב רְגֵלְיוֹ וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם". אמר רבי אבא, כל אלה המקראות מוקשים זה לזה, בתחילה כתוב: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה", ולבן בחרן היה יושב, למה נסע משם, שכתוב: "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב רְגֵלְיוֹ וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם", ומניין שבחרן היה מדורו של לבן, שכתוב: "וַיֵּאמְרוּ לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אֲתֶם וַיֵּאמְרוּ מִחֲרָן אֲנַחְנוּ", "וַיֵּאמְרוּ לָהֶם הַיְדֻעְתֶּם אֶת לְבָן בֶּן נָחוֹר וַיֵּאמְרוּ יְדַעְנוּ", משמע שמדורו של לבן בחרן היה, אלא יעקב אמר אני רוצה ליכנס בקדושת השכינה, לפי שרצוני לישא אישה, אבי כאשר נשא אישה ושלח לעבד מצא מעין מים, ואז נזדמנה לו לאבי אישה, והרי במקום הזה לא מצאתי לא מעין ולא באר ולא מים, ומיד, "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב רְגֵלְיוֹ וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם", ושם נזדמנה לו באר כמו שאמרנו, ונזדמנה לו אשתו.

המים עלו לקראתו

ובא וראה, יעקב היה תחת רשות הקדושה, כיון שיצא מן הארץ נכנס ברשות אחר, וטרם שנכנס תחת רשות אחר נגלה עליו הקדוש ברוך הוא בחלום, וראה, כל מה שראה, והלכו עמו מלאכים הקדושים עד שישב על הבאר, וכיון שישב על הבאר עלו המים אליו, וכן היה במשה שממש נזדמנה לו אשתו, סוד הדבר שהבאר אינה עולה אלא כשתראה קשר שלה להתחבר עמו^[1].

פגישת יעקב עם רחל ולא עם לאה

רבי אלעזר אמר, חרן שם היה בודאי, וזאת הבאר בשדה היתה, שאם לא כן למה כתוב: "וַיִּתְּרֶץ וַתִּגְדַּל לְאָבִיָּהּ", אלא לפי שהיתה סמוך לעיר, ואמר רבי אלעזר יעקב שנזדמנה לו על הבאר אישה, למה לא נזדמנה לו לאה, שהרי הקימה לו ליעקב כל אותן השבטים, אלא לאה לא רצה הקדוש ברוך הוא לזווגה לו ליעקב בנגלה, שכתוב: "וַיְהִי בְּבִקְרַת וְהָיָה הוּא לְאָה", שהרי קודם לכן לא נתגלה הדבר, ועוד כדי להמשיך עינו ולבו של יעקב ביופייה של רחל לעשות מדורו שם, ובשבילה נזדווגה לו לאה והקימה כל אותן השבטים, ובמה ידע יעקב מי הוא רחל, אלא שאותן הרועים אמרו לו, שכתוב: "וְהָיָה רְחֵל בְּתוּם בָּאָה עִם הַצֹּאֵן".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ג עמוד א' זיו הזוהר

ידי זה עליה להתחוננים וגם להעליונים כי גם הם מקבלים שפע על ידו, וכאשר יורד בהחסד בו השפע כולם יורדים עמו. באר רומז על מלכות והשכינה הקדושה והקשר שלה היינו המשפיע אליה הוא שמה ויעקב.

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המוזות הפסולות, **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אוהרת זמן קריאת שמע ותפלה. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשמ"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רומ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רומ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם וליילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי" וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמו"ס: "איך ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"ג - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמין", "ענייית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא וזוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפני מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, תנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובח"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפני דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"א עמוד ב'

ענין השקאה מן הבאר

"וַיֵּרָא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשְּׂדֶה וְגו'". אמר רבי יהודה, סוד הוא, שראה באר זו שלמעלה, זו כדמיון זו, כתוב: "שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי צֵאן רֹבְצִים עָלֶיהָ", אם הם שלשה למה כתוב: "וַנֶּאֱסַפּוּ שְׂמָה כָּל הָעֶדְרִים", אלא הם שלשה, דרום מזרח צפון, דרום מצד זה וצפון מצד זה ומזרח ביניהם^[א], ואלו העומדים על באר הזו ואוחזים בה וממלאים לה, מה הטעם, לפי כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים^[ב] זהו שכתוב (תהלים ק"ד): "יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שְׂדֵי".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ב עמוד א'

ענין האבן, שגללו והשיבו

"וַנֶּאֱסַפּוּ שְׂמָה כָּל הָעֶדְרִים". זהו שכתוב: "כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל הַיָּם"^[ג] וגללו את האבן, מעבירים ממנה תוקף הדין הקשה ההוא המגליד ומקריש^[ד], שאז נקראת אבן, ואין יוצא ממנה מים לחוץ, וכאשר אותן הנחלים באים, גובר דרום שהוא הימין^[ה], ואין הצפון יכול להקריש המים, כנהר הזה כאשר מימיו רבים אין המים נגלדים ונקרשים כמו הנהר שמימיו מועטים, ועל כן כאשר אותן הנחלים באים, גובר דרום שהוא הימין, והמים נפתחים ונמשכים ושותים העדרים, כמו שאמרנו, שכתוב: "יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שְׂדֵי", "וְהָשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמִקְמָה", לפי שהעולם נצרך לדין שלה, שתהיה בדין להוכיח בו הרשעים.

יעקב ומשה ישבו על הבאר

בא וראה, יעקב כשהיה יושב על הבאר, וראה, שהמים עולים לנגדו, ידע ששם תזדמן לו אשתו, וכן במשה כאשר ישב על הבאר כיון שראה שהמים עולים לנגדו, ידע שאשתו נזדמנה לו שם, וכך היה לו ליעקב ששם נזדמנה לו אשתו, כמו שכתוב: "עוֹדְנֹו מְדַבֵּר עִמָּם

זוהר תורה * דף היומי * פרשת ויצא - יום ד'

המלכות לחלק השפע לכל באי העולם.
נד. פירוש, לבלתי תשפיע השפע הנצרך להנבראים.
נה. פירוש, כי התרבות השפע מכל הנחלים מורה על עת רצון שהימין שהוא מדת החסד גבורה ואין הדין יכול לעצור השפע.

נא. פירוש, שהשפע הבאה אל המלכות שנקראת באר היא מן ג' בחינות דרום צפון ומזרח היינו מן הספירות חסד גבורה ותפארת.
נב. פירוש, ישראל וגם כל האומות, לכן צריכה השפע להיות מן הג' בחינות לחלק לכל אחד כראוי לו.
נג. פירוש, שמכל הספירות נשפע שפע להים שהיא

וְרַחֵל בָּאָה עִם הַצֵּאֵן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ, "וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רַחֵל וּגְוִי". משה שכתוב (שמות ב'): "וַיָּבֵאוּ הָרַעִים וַיִּגְרְשׁוּם וּגְוִי", ושם נזדמנה לו צפורה, לפי שהבאר ההיא גרמה להם^[1].

ביעקב כתוב "באר" שבע פעמים

בא וראה, באר הזו ז' פעמים נכתבה בפרשה הזאת, לפי שהוא רמז על שבע^[2], וכך נקראת באר שבע, שכתוב וַיֵּרָא וְהָנָה בְּאֵר בְּשֵׂדָה, כִּי מִן הַבְּאֵר הָיָא, וְהָאָבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר, וַנֶּאֱסַפּוּ שָׁמָּה כָּל הָעֵדְרִים, וַגָּלְלוּ אֶת הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר, וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֵּאֵן וְהִשִּׁיבוּ אֶת הָאָבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמִקְוֵהָ, עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֵדְרִים וַגָּלְלוּ אֶת הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר, וַיִּגֹּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר, הֲרִי שְׁבַע פְּעָמִים, וּבוֹדָאִי כֵךְ הוּא, בְּמִשָּׁה לֹא כְּתוּב אֲלֵא פַעַם אַחַת, שְׁכָתוּב: "וַיֵּשֶׁב בְּאֶרְץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר", לפי שְׁמִשָּׁה נִתְפָּרַשׁ מִכָּל וְכָל מֵהַבֵּית שֶׁלְמִטָּה^[3] ויעקב לא נתפרש כלל, בְּמִשָּׁה נִזְכָּרָה פַעַם אַחַת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ", ולפיכך משה אדון הבית היה ונתעלה למעלה^[4]. בְּמִשָּׁה כְּתוּב: "וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר", ביעקב כתוב: "וַיֵּרָא וְהָנָה בְּאֵר בְּשֵׂדָה", ולא כתוב וישב על הבאר.

טתרי תורה, זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"א עמוד ב'

הבאר מתמלא על ידי העדרים והאבן מפריע

"וַיֵּרָא וְהָנָה בְּאֵר בְּשֵׂדָה וְהָנָה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֵדְרֵי צֵאֵן רֹבְצִים עָלֶיהָ". באר, וזה מדרגה שנקראת אדון כל הארץ^[5]. בְּשֵׂדָה, היינו שדה תפוחים הקדושים^[6]. שְׁלֹשָׁה עֵדְרֵי צֵאֵן, ג' מדרגות עליונות קדושות מזדמנות על באר ההיא, והן: נצח, הוד ויסוד העולם, והן מושכות מים מלמעלה וממלאות לבאר הזאת, לפי שזה המקור יסוד העולם כאשר שורה בתוך הבאר ההיא, עושה פירות ונובע תמיד ומתמלאת באר ההיא ממנו, כיון שנתמלאה אז ודאי "כִּי מִן הַבְּאֵר הָיָא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים", אלה הם כל החילות ומחנות הקדושים, שכולם יונקים ושותים מבאר ההיא, וכל אחד ואחד כראוי לו. "וְהָאָבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר", זו האבן שממנה נכשלים בני העולם, אבן נגף וצור מכשול העומדת תמיד על פי באר הזו, ועל ידי פקודתה לתבוע דין מכל העולם, שלא יושפע מזון וטוב לעולם.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ב עמוד א'

המלאכים מעבירים את האבן וכך יורד השפע לעולם

"וַנֶּאֱסַפּוּ שָׁמָּה כָּל הָעֵדְרִים", העדרים לא כתוב, אלא כָּל הָעֵדְרִים, מחנות קדושים למעלה ומחנות קדושים למטה, אלו בשירות ותשבחות למעלה, ואלו בתפלות ותחנונים למטה, אלו ואלו מיד יגללו את האבן מעל פי הבאר, מגלגלים לה ומעבירים אותה מן

זיו הזוהר

- נו. כי הבאר רומז למלכות עלמא דנוקבא.
- נז. שהיא הספירה השביעית מן חסד.
- נח. פירוש, מאשתו.
- ס. היינו ספירת מלכות.
- סא. היינו הגן עדן מקום משכן נשמות הצדיקים.

הקדושה ונסתלקה מן הדין, מיד וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֶּאֱן, לוקחים שפע מלאכים עליונים למעלה, ולוקחים ישראל למטה, אחר כך וְהִשְׁיבו אֶת הָאֶבֶן, על ידי פקודת באר הוא, להיות מוכן שם לתבוע דין העולם שיתנהג העולם בידן, וכך נצרך שהרי אין העולם יכול להתקיים אלא על דין, להיות הכל מתנהג באמת ובזכות, וכיון שנשתלם יעקב לא נצרך לו לאבן הזו עזרת אחר^[סב] מה כתוב: "וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת הָאֶבֶן", וַיִּגַּל וַיְגַלְלוּ, ולא כתוב ויסר והסירו, אלא וגללו, היינו ערבוב השטן שמערבבים אותו שלא יוכל לקטרג, ויעקב בלבדו לא נצרך לעזרת אחר, אלא הוא בלבדו, שהרי מובחר שבאבות היה יעקב, שכיון שיכול לנצח לעשיו בעולם הזה, יכול לנצחו גם למעלה, ובכל נצרך פעולה, שני עולמות ירש יעקב, אחד עולם נגלה, ואחד עולם נסתר, כדמיון שלהם ממש למטה, מאחד יצאו ששה שבטים, ומאחד יצאו ב' שבטים, עולם הנסתר הוציא ו' קצוות^[סג] עולם הנגלה הוציא שנים, והם שני כרובים אשר תחתיה^[סד] ויעקב בין שני עולמות נמצא בתבנותם ממש^[סה] ולפיכך כל עניני לאה היו בנסתר, ושל רחל בנגלה, עד כאן.

זינו הזוהר

- סב.** פירוש, שלא נצרך לו סייעתא אחריתא להסיר האבן שהיא מדת הדין אלא שהוא בעצמו פעל זאת בכח קדושתו הגדולה.
- סג.** היינו ספירת הבינה שהוציאה שש ספירות חסד גבורה תפארת ומלכות, נצח והוד, וכן הולידה לאה
- כנגדם ראובן שמעון לוי ויהודה, יששכר וזבולן.
- סד.** וכנגדם הולידה רחל ליוסף ובנימין.
- סה.** כי מדת התפארת שהיא שורש יעקב היא בין הבינה והמלכות.

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

הזומר זוהר מכריז ואומר
הלומד וחוזר מרויח וקוצר

לומדים כרף אי מספר ראשון של "זוהר השבת"
נבחנים ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה

ביצד?

אנו מפקססים המבחן אליכם
אתם נבחנים ושולחים אותו לפקס: 02-9951300
לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0548-436784

מתן שכרו בצידו
הרשב"י יושב ולומד עמו

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת!
בחנם!

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר! כמה כח ועצמה חבויים בך,
כל העולם תלוי בלמוד שלך, אל תרפה בך, הזמן קצר והמלאכה מרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום, בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מה עליך לעשות?

ללמוד על פי התקנון, כרף אי מספר ראשון של זוהר השבת, לאחר מכן לענות נכון על שאלות הפקס,
וכך תזכה לקבל סט זוהר השבת חמשה כרכים בחנם!

לפרטים:

יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון] לפקס מספר 02-9951300 ואנחנו נשלח לך את המבחן.
בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל, ובוחר מיוחד מטעם מפעל הזוהר בדרך את המבחן, ותקבל את המתנה.
המזטוינים יזכו לפרסום בספרים.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ג עמוד ב'

ענין עבודת יעקב ברחל ז' שנים דוקא

"וַיֹּאמֶר אַעֲבֹדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶךָ הַקְטָנָה", אמר רבי אלעזר, וכי מה היתה דעתו של יעקב שלא אמר עשרה חדשים או שנה אחת, אלא ז' שנים למה, אלא יעקב בחכמה עשה, כדי שלא יאמרו שבשביל תשוקת יופיה של רחל עבד, אלא בשביל החכמה שהלבנה בת שבע שנים היא^[טו] וכל שבע שנים העליונות היו שורות על יעקב טרם שנשא את רחל, לשבת אצלה כראוי, שהרי יעקב לקח כולן בתחילה ואחר כך בא אליה, בשביל שהוא יהיה נחשב שמים והיא ארץ^[טז] וסוד הדבר שכתוב: "וַיְהִי בְעֵינָיו כְּיָמִים אַחָדִים", מהו כימים אחדים, אלא כל ז' שנים נחשבו בעיניו כאותן ימים העליונים, שהם באחדות שאינם מתפרדים, וכולם אחד שמתקשרים זה בזה, באהבתו אותה, להימצא כדמיון שלמעלה. בא וראה, שאפילו לכן רמז לו באותן שבע, ולא הבין מה שאומר, שפתח ואמר טוב^[טז] שכתוב: "טוֹב תָּתִי אֶתָּה לָךְ", אמר רבי אבא, כך הוא בודאי שעבד ז' שנים כדי להזדווג בשמטה^[טז].

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ד עמוד א'

מדרגת יעקב רחל ולאה

"וַיֵּרָא ה' כִּי שְׁנוּאָה לְאֵה וַיִּפְתַּח וּגו'", רבי אלעזר פתח - "מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמִמָּה הִלְלוּ יְהוָה", מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת, זו רחל, שהיא העיקר של הבית, אִם הַבָּנִים שְׂמִמָּה, זו לאה.

דבר אחר, מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת זו שמטה, שהיא העיקר שזה העולם על ידה מתנהג, אִם הַבָּנִים שְׂמִמָּה, זו יובל, שכל שמחה וכל חדווה של כל העולמות בה תלויות, וזה הכתוב הוא כלל הכל, לפי שהוא כולל הכל בסוד קדוש, ועל כן סוף המקרא הוא הִלְלוּ יְהוָה^[טז].

זינו הזוהר

- סו. פירוש, שהמלכות היא ספירה שביעית מן חסד, שנה בגימטריא ספירה.
- סז. פירוש, שיעקב על ידי קדושתו קבל הארה מכל הז' ספירות ועל ידי זה היה בכח לגרום יחוד שמים וארץ שהם תפארת ומלכות.
- סח. והיינו רמז על ספירה הראשונה מן הז' ספירות
- שהיא חסד ונקראת טוב כידוע בהכתוב וירא אלהים את האור כי טוב.
- סט. פירוש, במדת המלכות שנקראת שמטה וגם רחל.
- ע. תיבת הללויה מורכבת מן ב' תיבות, הללו, יה, ונרמזו בזה יחודא תתאה ויחודא עלאה, כי הללו

"וַיֵּרָא ה' כִּי שְׁנוּאָה לְאָה", וכי למה היא שנואה, והרי בני שנואה אין בניי טובים הם, ואנו רואים שכל אלה בניי הטובים מלאה יצאו, ואתה אומר כי שנואה לאה, אלא ודאי יובל היא תמיד עולם הנסתר, וכל עניניו אינם בהתגלות, ולפיכך יעקב נעלמו ממנו כל פעולותיו^[עא] בא וראה, עולם התחתון הוא נגלה, והוא התחלת הכל לעלות במדרגותיו^[עב], כמו שחכמה העליונה היא התחלת הכל, כן גם עולם התחתון הוא חכמה^[עג] והוא התחלת הכל, ולפיכך נקרא אתה, לפי שהוא שמטה ונגלה, ועולם העליון שהוא יובל נקרא הוא, שכל עניניו בהסתר הם, וסוד הדבר של לאה הוא שכתוב: **"וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בְּלַיְלָה הוּא"**, ועל כן כתוב (במדבר י"ח): **"וְעֵבֶד הַלְוִי הוּא"**^[עד], בשביל להמשיך משם ברכות לכל. הוא נקרא עולם העליון שנסתר תמיד, ויעקב במה שנסתר לא נדבק בו ברצונו, אלא במה שנגלה, וזהו הסוד שכתוב: **וְדַבֵּק בְּאֲשֶׁתוֹ**, והכל היה נסתר מן יעקב, כי עולם העליון אינו נגלה כלל.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ד עמוד ב'

מלכות בצד גבורה היא

"וַתֵּהָרֵר לְאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן". אמר רבי אלעזר, לאה כאשר ילדה לראובן מה כתוב, ותקרא את שמו ראובן, רא"ו ב"ן סתם, לפי שנכלל בשלשה צדדים המחוברים יחד^[עה] שמעון ולוי, מה הטעם לוי, כמו שכתוב (מלכים א' ז'): **"לִיּוֹת"**, חבור כל הצדדים^[עו]. אמר רבי יהודה מכאן מוכת, שכתוב: **"יִתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עֶזֶר"**, תרגומו בכירותא כהונתא ומלכותא^[עז], ומלכות בצד גבורה היא, ועל כן רא"ו ב"ן סתם, אמר רבי אבא רא"ו ב"ן סתם, שנכלל בשמעון ולוי, לאה כך היה דעתה, שכתוב: **"הִפַּעַם יֵלֹוּהוּ אִישִׁי אֵלַי כִּי יִלְדֶתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים"**, לפי שהם שלשה שמתחברים יחד, ובוא וראה, שכך הוא שהרי מרכבה העליונה היא האבות ודוד המלך שמתחבר בהם, וכל הארבעה הם מרכבות עליונות סוד השם הקדוש, ועל כן ראובן שמעון ולוי^[עח] ואחר כך יהודה שירש המלכות.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ד עמוד ב'

- היינו הלל עם ו', הלל בגימטריא אדניי היינו ה'** האחרונה מן השם הוי"ה הרומז על מלכות ונקראת עקרת הבית כי זה עולם העשיה מתנהג על ידה, ונקראת גם רחל ושמטה, ובהזדווגה עם אות ו' מן השם הוי"ה היינו יחודא תתאה, והשם י"ה רומז על חכמה ובינה והיינו יחודא עלאה.
- עא.** שעבד בשביל רחל והוא לא ידע שעובד בשביל לאה.
- עב.** כי מלמטה למעלה ספירת מלכות היא ספירה הראשונה.
- עג.** כי סוף מעשה במחשבה תחלה.
- עד.** עבודת הלוי היא בעולם הבינה.
- עה.** פירוש, שראובן בלבדו הוא אינו דבר שלם כי צריך להכלל עם שמעון ולוי שיהיו שלשתן כנגד חסד גבורה ותפארת.
- עו.** כי לוי שהוא כנגד תפארת מחוברין עמו צד ימין וצד שמאל חסד וגבורה.
- עז.** כהונה חסד, מלכות גבורה, בכורה תפארת, שראובן היה ראוי לשלשתן.
- עח.** שלשה אלה כנגד חסד גבורה ותפארת ויהודה כנגד מלכות, והיינו מרכבה שלמה להשכינה הקדושה.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ד עמוד ב'

כל זמן שהשכינה בגלות אין השם שלם

"וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדָה אֶת ה' וְגו' וַתַּעֲמֹד מִלְּדַת". אמר רבי אבא, מה הטעם שאמרה אודה את ה' בזה ולא בכולם, אלא לפי שכאן נתיסדו ארבעה עמודים ומכאן מוכח שכל זמן שהשכינה בגלות אין השם הקדוש שלם, בא וראה, אף על פי ששלשה בנים היו, עד שילדה ליהודה לא היה כסא שלם, ולפיכך הפעם אודה את ה' ולא בכולם, ועל כן כתוב: "וַתַּעֲמֹד מִלְּדַת", מהו ותעמד, שעמד הכסא על עמודיו.

סתרי תורה

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ה עמוד א'

השותה מכוס אחת ונותן דעתו בכוס אחרת בניו יוצאים בטומאה

"וַתֵּהָרֶ לְאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן". כל עניני העולם הולכים אחר מחשבה והרהור, ועל כן כתוב (ויקרא י"א): "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיַּיתֶם קְדוֹשִׁים", לפי שכל קדושות העולם נוכל להוציא ולהמשיך בהרהור טוב, מי שנטמא בהרהור רע כאשר בא להזדווג באשתו, ומשים רצונו ומחשבתו באשה אחרת, ומזריע זרע בהרהור אחרת, זה הוא שמחליף מדרגות העליונות שלמעלה, מדרגת הקדושה בעבור מדרגת הטומאה, כמו שמחשבתו עושה חילופין למטה, כן גם עושה חילופין למעלה, וכמו שהגוף של אותו הבן שיליד נקרא בן תמורה, כן גם בהנפש בן תמורה נקרא, שהרי לא המשיך קדושה בהרהור ההוא, ונפש שלו נחלפה במדרגה אחרת, יעקב המובחר שבכולם נגלה לפני הקדוש ברוך הוא שכל דרכיו באמת היו, ומחשבת אמת היה מהרהר תמיד בכל. כלילה ההוא ששמש באשתו לאה, מחשבה שלו ברחל היתה, היה משמש בלאה ומהרהר ברחל, ומקורו באותה המחשבה שלו הלך, ולא לדעתו, שהרי לא היה יודע, לפיכך לא נתעלה ראובן בשם [עט] הקדוש ברוך הוא שהיה יודע זאת הראה אותו ואמר ראובן שנוולד בעולם [פ] ועל כן כתוב (ירמיה כ"ג): "אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ", אל תקרא אראנו, אלא אראנו [בפתח] שיסתכלו בו, ולפי שנגלה לפני הקדוש ברוך הוא שזאת לא לדעתו היה, ובדרך אמת היה מהרהר יעקב ברצונו לא נפסל ראובן מתוך השבטים הקדושים, שאם לא כן היה נפסל, ולפי שהמחשבה היא העיקר ועושה הפעולה, הקדוש ברוך הוא שהיה יודע מחשבה ההיא, במקום שנדבקה טפה הראשונה ההיא אליו נתנה הבכורה, שכתוב (דברי הימים א' ה'): "כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו'" נתנה בכורתו לבני יוסף, במקום ההוא שהלכה המחשבה ונדבקה בטפה ההיא, לשם נדבקה ונמסרה בכורה ההיא, ונטלה הבכורה מראובן ונמסרה במקום שהמחשבה נדבקה בו, ברחל היה מהרהר ונדבק הרצון, וברחל נדבקה הבכורה, והכל חזר והלך אחר ההרהור והמחשבה, שזה ברור שהכוונה והמחשבה מושך השפע ועושה הפעולה בכל מה שנצרך, ועל כן בתפלה נצרך כונה ומחשבה לכוון, וכן בכל אותן העבודות להקדוש ברוך הוא ההרהור והמחשבה עושה הפעולה, ומושך השפע בכל מה שנצרך, עד כאן.

זיו הזוהר

פ. פירוש, בן כשר בלי פסול ולא בן תמורה.

עט. אלא סתם ראו בן.

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

**הזוהר זוהר מקריז ואומר
הלומד וחוזר מרויח וקוצר**

לומדים כרך א' מספר ראשון של "זוהר השבת"
נבחנו ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה

כיצד?
אנו מפקסים המבחן אליכם
אתם נבחנו ושולחים אותו לפקס: 02-9951300
למרטים והזמנת מבחנים, טל: 0548-436784

**מתן שכרו בצידו
הרשב"י יושב ולומד עמו**

**כל יהודי יכול לזכות פסט של זוהר השבת!
בבתם!**

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר! כמה נח וצמחה חבויים בך.
כל העולם מלוי בלמוד שלך. אל תרפה בך. הזמן קצר והמלאכה מרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלול של הרשב"י הקדוש.

מה עליך לעשות?

ללמוד על פי התקנון, כרך א' מספר ראשון של זוהר השבת,
לאחר מכן לענות נכון על שאלות הפקס,
וכך תזכה לקבל סט זוהר השבת חמשה כרכים בתנאים!

למרטים:

יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים (שם, כתבת, וטלפון)
לפקס מספר 02-9951300 ואנחנו נשלח לך את המבחן.
בגמר המבחן תפקסם אותו לפקס הנ"ל, ובזמן מיוחד מפעיל הזוהר
יבדק את המבחן, ותקבל את המבחן.
המזמינים יזכו לפרסום בספרים.

מפעל הזוהר העולמי "קול הרשב"י"

נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל
בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - הדעה משמחת לכלל ישראל
תורת הזוהר בלשון הקודש

§ שמעו ותחי נפשכם! §

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!
היום אם בקולו תשמעו, ובוזרה תקראו, קול הטילים לא תשמעו, את המשיח תראו.
על ידי שילמוד זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום יהיה שנה הוד שנת הגאולה

ברוך שהחיינו וקיימנו לזמן הזה לגמור
הפרויקט העולמי הגדול, את השיעור
הזוהר בלשון הקודש מיוחד למלמדים,
לילדים, וקנים עם נערים, - כל ספר הזוהר
הקדוש:
תורת הזוהר הקדוש 780 שיעורים -
תיקוני זוהר 125 שיעורים - זוהר חדש
157 שיעורים - ס"ח 1062 שיעורים ב-50
דיסקים. - ב-50 דיסקים אתה ורכש את
כל תורת הזוהר הקדוש, כל הזוהר שיש
בעולם. יכולים לשמוע בבית, בדרכים.
תכנית עולמית ללימוד ולסיום זוהר
הקדוש בלשון הקודש, בשלוש שנים,
בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה
ונעימה.
הסדרה מחולקת לחמישים דיסקים, כל
שיעור באורך 20 דקות, כל דיסק יכיל 30
שיעורים ובסך הכול 1062 (אלף ששים
ושתיים) שיעורים. בכך יזיה ניתן בקלות
לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אך
בדרכים ובנטיעה, וכד'.
מעתה כל בית המדרש גם כאשן להם
מניד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר
הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט
החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור
בצד, (סט של 10 כרכים מסובסד 130
ש"ח) ובאותו זמן לשמוע [בדיסק] את

לימודו ושמעו בוזרה כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע,
כהבטחת משה רבנו לרשב"י, ובדא יפקון מגלותא.
מהיום, כל ילד קטן מגיל 7 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש
[פעמיים לפני הבר מצוה]

ולזכות להיות אחד מבני עליה מרואי פני המלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא, אשרי וילדותו!!! גם יזכה שמלך המשיח יראה
באצבעו ויאמר "בזכותך הגעת".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א)
ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים, (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם
אצל "מלכות דוד" רחוב השומר 74 בבני ברק במחיר מסובסד, וכן
במקרים - כמפורסם בערכה של שעה").

בואו ונקיים את התקנה
של הצדיק הקדוש המקובל רבי יצחק אלפיה
לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים
ושהקב"ה ייזר את גאולתנו בחסד וברחמים.
וכהבטחת הרשב"י (נשא קבד) דברא יפקון מן גלותא וברחמי.
בסיום הזוהר יחולקו חיים ספרים
"זוהר השבת", "זוהר חק לישראל",
ועוד הרבה ספרים על הזוהר הקדוש
כל הילדים המתחילים ללמוד את סדרי הזוהר אחרי 30 יום
יקבל כבר מתנה הסט הראשון זוהר השבת 5 כרכים
וזוהר חק לישראל 5 כרכים.

כל אחד שמתחיל ללמוד נא לשלוח לנו בפקס, כדי להכין את
הספרים, כי המספר מצומצם, וכל הקודם זוכה.

מפעל הזוהר העולמי, סניף לפרטים ולהצטרפות: 0548-436784

זוהר חלק א' פרשת ויחי - דף רמ"ד עמוד ב'

גד לא זכה לארץ ישראל

"וַתֹּאמֶר לְאַהֲבָא בְּאֵל גִּד וְתִקְרָא אֶת שְׁמוֹ גִּד", אמר רבי יצחק, אם לא היה גד מבני שפחות היתה עומדת לו השעה להשתלם יותר מהכל, זה שכתוב בא גד על פי הקרי, והכתוב בגד חסר אל"ף, שהרי השעה עמדה לו להשתלם ונסתלקה ממנו, זה שכתוב (איוב ו'): "אֲחִי בָגְדוּ כְמוֹ נַחֲלִי", לפי שהנהר ההוא דמשפיע נסתלק באותו השעה, לכך כתוב בגד חסר אל"ף, ועל כן לא זכה בארץ הקדושה ונסתלק ממנה.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ו עמוד א'

כל דבר בזה העולם נתלה בעולם העליון

"וַיִּלְךָ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר חֲטִיִּם וַיִּמְצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֵהָ". רבי יצחק פתח ואמר - "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ ה' כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ", כל מה שנמצא בארץ כן גם למעלה, ואין לך דבר קטן בזה העולם שאינו תולה באיזה דבר עליון שנפקד עליו למעלה, לפי שכאשר נתעורר הדבר למטה נתעורר כוח ההוא שנפקד עליו למעלה, שהכל נאחז זה בזה.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ו עמוד א'

על ידי שאחזה רחל ביעקב ולא הניחה לו זכתה ליששכר

בא וראה, כתוב "תָּנִי נָא לִי מִדּוֹדָאֵי בְּנֵיךָ", אין הדודאים הולידו לה לרחל, אלא שהקדוש ברוך הוא היה מגלגל הדבר על ידי אותן הדודאים, כדי שיוולד יששכר הדבוק בהתורה יותר מכל השבטים, לפי שהרי רחל החזיקה בו ביעקב ולא הניחה לו אצל לאה, זה שכתוב: "הִמְעַט קִחְתָּךְ אֶת אִישִׁי", וכתוב: "לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוֹדָאֵי בְּנֵיךָ", הם גרמו שיוולד יששכר בעולם, בשביל שיעלה ריח התורה לפני הקדוש ברוך הוא, זה שכתוב: "הַדּוֹדָאִים נִתְּנּוּ רִיחַ וּגּוֹ", וכתוב: "וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה", הו"א ודאי, והרי ביארנו שעולם העליון נקרא ה"וא, שנסתר ולא נגלה, לפי שהרי התורה מעולם העליון יצאה, ובכל מקום עולם העליון נקרא הו"א, שאינו נגלה, ונתבאר בהכתוב ועבד הלוי ה"וא, כדי להמשיך משם ברכות לכל, ויששכר שם נתקשר, ועל כן נקרא עץ החיים, עץ של חיים העליונים שנקרא הו"א ולא את"ה, ואפשר תאמר שאלה הדודאים פתחו מעיה של רחל, לא, שהרי כתוב: "וַיִּשְׁמַע אֱלוֹ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ", הקדוש ברוך הוא ולא דבר אחר, לפי שאותן הדודאים אף על פי שיש להם כוח למעלה, בכוח ההוא שלהם לא נתמנה הפקידה של בנים, שהרי בנים במזל תולה ולא בדבר אחר, ואפשר תאמר שהרי הם לחנם נבראו, לא, שהרי

אפילו לדבר הזה הם עזרה לאותן המתעכבות ללדת, ואין הן עקרות^[פא] ולא נגזר עליהן במזל.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ז

לאה יצאה לקראת יעקב כדי לא לפגוע ברחל

"וַיֵּצֵא לְאָה לְקָרְאָתוֹ וַתֵּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא וְגו'", דבר זה נראה כחציפות, אבל אינו כך, אלא מכאן למדנו ענוותנותה של לאה, שלא אמרה לפני אחותה כלום, והיא התקדמה להדרך ואמרה לו בלחש, והודיעה לו שדבר זה ברשותה של רחל נעשה, שכתוב: "כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתֶּיךָ", מרחל נטלה רשות, וכדי שלא ירע הדבר בעיני רחל אמרה לו בחוץ ולא בבית, ולא עוד אלא שפתח אהל לאה יצא לחוץ, והכניסה לו ליעקב בפתח החיצון קודם שנכנס לאהל רחל, מה הטעם, כדי שלא תאמר הדבר לפני רחל, ולא תחצף לפני אחותה, ולא עוד אלא שאמרה לאה, אם יכנס יעקב באהל רחל אין שורת הדין להוציאו משם, לפיכך אמרה לו בחוץ, וכל ענין זה למה, אלא לאה רוח הקודש נתעורר בה, וידעה שכל אלה השבטים העליונים שכולם קדושים יולדו ממנה, ודחקה השעה באהבתה להקדוש ברוך הוא, ולפיכך היא קראה להם שמות בסוד החכמה.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ז עמוד ב'

החמור גרם ללידת יששכר

רבי יוסי אמר, "וַיֵּצֵא לְאָה לְקָרְאָתוֹ", ממה ידעה שבא יעקב, הרי אמרו שגעה החמור ונודע ללאה ויצאה לקראתו, וגרם החמור שילד ממנה יששכר, זה שכתוב: "וַיֵּשְׁכֶר חֲמֹר גָּרָם", אל תקרא גרם אלא גרם [בפת"ח] שהחמור גרם לו, אמרה לאה יודעה אני בודאי שאם יכנס יעקב באהל רחל אין נאה לי להוציאו משם, אלא אמתין לו כאן ויכנס באהלי, כי שכור שכרתיך בדודאי בני, מהו בדודאי בני^[פב] לפי שיהיה יעקב מרוצה על זה, כיון שהדודאים מסייעים להוליד, ויעקב היה יודע שאין הדבר תולה בדודאים אלא בלמעלה, פתח ואמר: "מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הִבְנִים שְׂמִמָּה הֲלָלוּ יְהוָה", אמר רבי חייא, רוח הקודש אמר, "מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת", זו רחל. "אִם הִבְנִים שְׂמִמָּה", זו לאה. "מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת", זה עולם התחתון, "אִם הִבְנִים שְׂמִמָּה", זה עולם העליון, לפיכך הללויה. אמר רבי יהודה, כל אלה השבטים תיקונים שלמטה הם, וכולם כדמיון שלמעלה. בא וראה, כי שכור שכרתיך לך לגופך ממש, שכור שכרתיך להוליד תמונתך, מכאן נשמע מי שעמל בתורה נוהל עולם הבא, ונוהל נחלת יעקב, נוהל עולם הבא, שכתוב יששכר, י"ש שכ"ר, כמו שכתוב (ירמיהו ל"א) "כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלָּתְךָ", וכתוב (משלי ח') "לְהַנְחִיל אֶהְיֶי יֵשׁ וְאַצְרְתֶּיהֶם אֲמַלֵּא".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ז עמוד ב'

פב. פירוש, מה נפקא מינה ליעקב לדעת ששכרה אותו בעבור דודאים, אלא שבכיון הזכירה דודאים כדי שיסכים יעקב לפי שיחשוב ויבין שתוכל לצמח מזה טובה לרחל שתלד בנים.

פא. פירוש, שאינן עקרות על פי מזל אלא שמתעכבות מלדת מחמת איזו חושלה שבגוף, לאלה יעזרו הדודאים, ולפי זה אין מובן גירסת זוהר אלא במזל, ונראה שתיבת אלא היא מיותרת.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ט עמוד ב'

ביאור זכירה שנאמר ברחל

"וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים". שהרי במזל הדבר תולה, ולפיכך כתוב בה זכירה. וה' פקד את שרה, לא מן מזל היה, ואם תשאל שהרי בנים במזל תולה ולא למטה^[פג] וכאן בשרה לא במזל הוא, אלא וה' כתוב, הכל ביחד^[פד] אם כן מפני מה כתבו פקידה, אלא ודאי שהיתה זכירה מקודם לזה, וכבר נמסר מפתח הזה למטה, כמו שכתוב: "וְאֵת בְּרִיתִי אֶקִּים אֶת יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלַד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֶרֶת", וכיון שכבר נזכרה בסוד העליון, נאמר אחר כך בסוד בחינת נקבה פקידה, להיות כלל של הכל ביחד, אבל כאן ברחל שלא נזכרה מקודם לזה לא נאמר בה פקידה אלא זכירה, והכל בזכירה תולה בסוד המזל.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ס עמוד א'

בשעת תפילה אל יאמר האדם זכרני ופקדני

אמר רבי יהודה, למדנו שיש זכירה לטוב ויש זכירה לרע, יש פקידה לטוב ויש פקידה לרע, זכירה ופקידה לטוב, אלה הן מדרגות ידיעות בסוד האמונה, בחינת זכר ובחינת נקבה הוא סוד אחד של זכירה ופקידה, ואלה הן לטוב, זכירה ופקידה לרע, אלה הן של צד הטומאה העומד בסוד אלהים אחרים, גם כן זכר ונקבה ביחד, זכירה בזה ופקידה בזה, ואלו הם העומדים תמיד להרע, ואלה לעומת אלה, מכאן יוצאים כל סודות האמונה וכל קדושות העליונות כמו שביארנו, וכאן מצד הרע יוצאים כל מיני רעות וכל מיתות וכל צדדים ומיני רעות שבעולם, אלה להיפוך מאלה, ובא וראה, כאשר האדם מתפלל תפלתו אל יאמר על עצמו זכרני ופקדני, לפי שיש זכירה ופקידה לטוב, וזכירה ופקידה לרע, ויש מונים לקחת הדבור מן פיו ולבוא להזכיר חטאי האדם ולענוש אותו, מלבד אם הוא צדיק תמים, שכאשר יחפשו חטאיו אותה הזכירה והפקידה להרע לא ימצאו אותם, כמו עזרא שאמר: "זְכָרָה לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה", שהרי בכל מקום שהאדם מתפלל תפלתו יכליל עצמו בין רבים, בכלל של רבים, ובא וראה, השונמית כאשר אמר לה אלישע (מלכים ב' ד'): "הֲיֵשׁ לְדָבָר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שָׂר הַצָּבָא", יום ההוא יום של ראש השנה היה, שמלכות שמים שולטת לדון העולם, והקדוש ברוך הוא נקרא מלך המשפט בזמן ההוא, ולפיכך אמר לה "הֲיֵשׁ לְדָבָר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ", מה כתוב: "וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי יִשְׁבֶּת", אינני רוצה להיות נרשם למעלה בלבדי, אלא להכניס ראשי בין רבים, ולא אוציא עצמי מכלל שלהם, וכך נצרך לו לאדם להתכלל בכלל של רבים, ולא להתייחד בלבדו, כדי שלא ישגיחו עליו להזכיר חטאיו כמו שנתבאר.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ס עמוד א' זיו הזוהר

פג. מה שנזכר כאן בזוהר מזולא אין הכונה על כוכב פד. שאות וא"ו באה לרבות גם הכח העליון של אלא על עולם עליון שנקרא מזולא. עלמא דדכורא.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ס עמוד ב'

הטעם שברח יעקב מביתו

בא וראה, "וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ". שתי פעמים אלהים אלהים למה, אלא אחד מעולם של בחינת זכר, ואחד מעולם של בחינת נקבה, לפי שבמזל תולה הדבר, וכאשר נתעוררה רחל בשם זה, שכתוב: "יֹסֵף ה' לִי בֵּן אַחֲרִי", אז ידע יעקב שהיא ראויה להשלים כל השבטים^[פ"ה] ושלא תתקיים בעולם, לפיכך בקש ללכת משם ולא יכול, וכאשר הגיע הזמן שנולד בנימין ברח והלך לו, כדי שבארץ אחרת לא יושלם הבית להתקשר עולם הקדוש בו, וזהו שכתוב: "שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמְוֹלַדְתְּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ", מהו וְאֶהְיֶה עִמָּךְ, אלא אמר לו, עד עתה רחל היתה עמך עקרת הבית, מכאן ולהלאה אני אהיה עמך, ואקח הבית עמך בשנים עשר שבטים, וזהו שכתוב: "וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפְּדֹן מִתָּה עָלֵי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן", עלי היה ובשבילי היה הדבר, שהיא נדחית, ובא תושב אחר ולקח הבית בשבילי לדור עמי.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ח עמוד א'

יעקב רצה שיושלמו השבטים בארץ ישראל

"וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רַחֵל אֶת יוֹסֵף וּגו'". אמר רבי אלעזר, מה ראה יעקב ללכת לדרכו כאשר נולד יוסף, וטרם שנולד יוסף לא ביקש ללכת לדרכו, אלא הרי ביארנו שראה שנולד שטנו של עשו, ובא וראה, יוסף השלים מקומו אחרי יעקב, ויוסף זכה למדרגה שנקרא צדיק, והיינו סיום הגוף שהוא הברית^[פ"ו], כיון שראה יעקב שנשתלם הגוף ביקש הגוף ללכת לדרכו, ועם כל זה השלים בנימין המספר, שבו נשתלמו שנים עשר, ואם תשאל וכי לא ידע יעקב שעד עתה לא נשתלמו השבטים אף על פי שנולד יוסף, ומפני מה לא המתין עד שיוולד בנימין וישתלמו השבטים, אלא יעקב בחכמה עשה והבין הדבר, אמר ודאי אם יושלמו כאן כל השבטים, הרי אני יודע שתקון העליון ישרה עליהם כראוי, ובארץ הזו אינני רוצה שישתלמו אלא בארץ הקדושה. בא וראה, שכך הוא, שכל שנים עשר שבטים תיקון של עולם התחתון הם^[פ"ז] וכיון שנולד בנימין מתה רחל, ולקח מקומה זה עולם התחתון להתתקן בהם^[פ"ח] ועל כן לא נולד בנימין אלא בארץ הקדושה, זה שכתוב: "וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפְּדֹן מִתָּה עָלֵי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן", שם מתה רחל ולקח מקומה זה עולם התחתון להתיישב בבית שלם, וכל זמן שרחל היתה קיימת עולם התחתון לא נתקן בהם, כיון שמתה רחל אז לקח הבית בשלימות, ואם תשאל לאה למה לא מתה בזמן ההוא, אלא לפי שהבית בעולם התחתון הוא, וכולם ממנו נתהוו להתתקן^[פ"ט] ולא מעולם העליון, ולפיכך

זיו הזוהר

- פ.ה. כי זה השם יש בו י"ב צירופים כנגד י"ב שבטי ישורון.
פ.ח. פירוש, שהשכינה שרתה עליהם.
פ.ט. פירוש, שבית יעקב שורשם בז' ספירות של המלכות שנקראת רחל ולא בעולם העליון שנקרא לאה.
פ.ו. פירוש, ספירת יסוד.
פ.ז. פירוש, תקון השכינה היינו להמשיך לה שפע

לא מתה לאה בפעם ההיא, וכל מעשי לאה בהסתר הם, לפי שעולם העליון נסתר הוא ואינו נגלה, ולפיכך לא נזכרה מיתת לאה כמיתת רחל, ובא וראה, שכך הוא בודאי, לפי שעולם העליון כל עניניו בהסתר הם, ועולם התחתון כל עניניו בהתגלות, ולפיכך נסתרה לאה במערת המכפלה, ורחל היא בגלוי הדרך, זה בהסתר וזו בהתגלות, ובדרך נסתר עולם העליון נרשם, שכתוב: "וַתֵּאמֶר לְאֵה בְּאֶשְׁרֵי כִּי אֶשְׂרוּנִי בְּנוֹת" [א] ולפיכך קראה שמו אשר.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ח עמוד ב'

תמימותו של יעקב שלא רצה לילך אלא ברשות לבן

אמר רבי יהודה, בא וראה תמימות יעקב, שלא רצה ללכת אלא ברשות לבן, ואם תשאל בפעם אחר למה לא הלך ברשותו, אלא לפי שנתיירא יעקב שלא יניחנו, וישתלמו שנים עשר שבטים בארץ אחרת, ועל כן כיון שראה שהגיע השעה שנולד בנימין ברח, כמו שכתוב: "וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֶשְׁרֵי לוֹ", שכיון שנולד בנימין נתקשרה השכינה בכל השבטים, ולקחה הבית עם כולם, ויעקב היה ידוע בסוד החכמה, שכאשר ישתלמו שנים עשר שבטים, השכינה תתקשט ותתקשר עימם, ורחל תמות והיא תיקח הבית. בא וראה שכך למדנו, עולם התחתון היה ראוי לו ליעקב כמו שהיה ראוי למשה, אלא שלא יכלה עד שהיו שנים עשר שבטים בבית להתקשר בהם, ואז נדחית רחל ולקחה היא הבית עם כל השבטים, ונעשית עקרת הבית, ואז מושיבי עקרת הבית בודאי, ואמר יעקב הרי הגיע הזמן שנשתלמו י"ב שבטים, ודאי שעולם שלמעלה ירד הוא לבית להתקשר עמם, ועניה זו תדחה מלפניו, אם תמות כאן לא אצא מכאן לעולם, ולא עוד אלא שבארץ הזאת אין ראוי להשתלם הבית, לפיכך "וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה וּגוֹ", טרם שנשתלמו השבטים. שמע רבי שמעון אמר ודאי כל דברי רבי יהודה נכונים, וזה עולה על הכל, ואם תשאל מדוע לא הלך לו לדרכו מיד, אלא כל זמן שרחל לא נתעברה מבנימין נתעכב שם, כיון שהגיע הזמן של בנימין ברח ולא בקש רשות, כדי שלא יתעכב שם ויתחבר יעקב עם כל השבטים במקום שלא נצרך. רבי אבא פתח - "וַיִּלְךָ מִשֵּׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יִתְרֵי חַתָּנוּ וּגוֹ", בא וראה, משה רועה צאנו של יתרו חותנו היה, ומדורו היה עמו, וכאשר בקש ללכת לא הלך אלא ברשות שלו, ויעקב שהיה איש תם, ומדורו היה תמיד עם לבן, מפני מה לא בקש רשות ממנו, אלא הרי אמרו שלא יגלגל לבן עמו גלגולים שיהיה נשאר שם, שהרי בתחילה אמר לו, ומיד גלגל עמו גלגולים ונשאר שם, ועתה נתירא ממנו, אבל יתרו לא היה כך אצל משה, לפי שלבן מכשף היה, ובכשפים היה כל מעשיו אצל יעקב, ועתה לא רצה יעקב להתעכב שם, שהרי הקדוש ברוך הוא אמר לו: "שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּגוֹ", ועל כן לא רצה להתעכב ולעזוב פקודת ריבוננו.

זוהר תורה * דף היומי * פרשת ויצא - יום ו'

כל כך, וכן לאה שמרמו על עולם העליון הנסתר ואינו מובן כל כך אם לא על יד סימנים שיתכן בהם תיבת אשר, וזהו באשרי כי אשרוני בנות, שלא ישיגו להבין אותי אלא על יד סימן שיתכן בו תיבת אשר, כמו אשר בשמים ממעל.

צ. זה יובן גם בפשוט ע"פ כללי חכמת הדקדוק כי לרוב תיבת אשר תבא לסימן היחס לסמן איזה דבר שאינו נודע ונגלה לעין כל כך בפרטיות אם לא על יד זה הסימן, כמו האשה אשר נתת עמדי, נמצא שתיבת אשר באה לבאר ולגלות הדבר הנסתר מן העין ואינו מובן

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"א עמוד א'

גודל ברכתו של יעקב אצל נכסי לבן

"וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבֵן וְגו' נְחֹשֶׁתִי וַיְבָרְכֵנִי ה' בְּגִלְלָהּ". אמר רבי אלעזר, כמה מיני כשפים עשה לבן ובחן מזלו בשביל יעקב, והיה מוצא בעבור יעקב מאה צאן בכל חודש, ומאה כבשים ומאה עזים יותר על צאנו, רבי אבא אמר, אלף צאן ואלף כבשים ואלף עזים היה מביא לו יעקב יותר בכל חודש וחודש, זה שכתוב: "כִּי מֵעַט אֲשֶׁר הָיָה לָהּ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לְרֹב וַיְבָרֶךְ ה' אֶתֶּךָ לְרִגְלֶיךָ", וברכה שלמעלה אינה פחותה מאלף מכל מין ומין, מצאן אלף מצא, מכבשים אלף מצא, מעזים אלף מצא, על כל מה ששורה הברכה שלמעלה אינה פחותה מאלף, עד שבעבור יעקב נתעלה לבן בעושר רב, וכאשר בקש יעקב לקחת שכרו לא מצא אלא עשרה מכל מין ומין, ויעקב היה מחשב זאת לעשרות גדולה, ראה כמה לקח יעקב משלו ממה שהיה נותן בזכותו ללבן, וכל מה שהעלה לו יעקב לא היה אלא בזרוע על ידי אותן המקלות אשר השיים לפני הצאן. בא רואה כמה יגע יעקב התם אחר לבן, שכתבו: "וַיֵּשֶׁם דָּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְגו'", והיה מביא לו כל עושר הזה, ועם כל זה לא רצה לבן שיהיה שכרו של יעקב כך, אלא לקח עשרה מזה ועשרה מזה ונתן לו, ואמר לו, קח לך אלו, ואם יולידו כמו שאמרת באלו הגונים יהיה זה שכרך, זה שכתוב: "וַתַּחֲלֶף אֶת מִשְׁכְּרָתִי עֶשְׂרֵת מִנִּים", עשרה מזה ועשרה מזה, וכתוב: "וַאֲבִיכֵן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלֶף אֶת מִשְׁכְּרָתִי עֶשְׂרֵת מִנִּים", ובאותן העשירות היה עמל ומבקש מלפני הקדוש ברוך הוא וברכו, ומכל מה שהשוה לבן עם יעקב היה חוזר בדיבורו וחמס הכל מן יעקב, עד שהקדוש ברוך הוא חס עליו ולקח יעקב משלו בזרוע, וברכו ליעקב בעשירות גדולה.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ס עמוד ב'

טענת לבן ליעקב - נקבה שכרך

"וַיֹּאמֶר נְקֵבָה שְׁכָרְךָ עָלַי וְאֶתְנָה", מהו נקבה, אמר רבי יצחק, רשע ההוא אמר, אני רואה שיעקב לא הסתכל אלא בנקבות, ובשביל זה יעבד אצלי, אמר נקבה שכרך, הלא נקבה שהיא שכרך כבתחילה ואתנה^[צא] אמרו לי איזו נקבה הסתכלת בה ואתננה ותעבד אצלי בעבודה, "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֶּן לִי מְאוֹמָה", אמר יעקב חלילה, שהרי אני כל מה שעשיתי לשם כבוד המלך הקדוש עשיתי, ולא לתאוות גופי, ועל כן לא תתן לי מאומה, שהרי אין רצוני בזה, אלא - "אִם תַּעֲשֶׂה לִי הַדְּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר"

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף ק"ס עמוד ב'

צא. ובזה יובן שלא כתוב ואתן אלא ואתנה כמו במפיק שמשמעותו הוא כמו ואתן אותה לך. בתוספות ה' שמשמעותו לשון נקבה, וגם שהוא

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"א עמוד א'

יעקב העביר הדין מצד שמאל וחיברו בימין

"וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקֵּל לַבְּנֵה לַח וְלוֹז וְעַרְמוֹן וְגו'". אמר רבי אלעזר, כל אלה המקראות להראות חכמה באו, שלמדנו שענינים שלמעלה יש מהם שתולים במעשה, מהם בדבור, ומהם בכוונת הלב, ומי שמבקש להמשיך ברכות, הוא בתפלה בדבור וכוונה, ומהם שלא בתפלה אלא במעשה תלויים. בא וראה, יעקב התם כל מה שעשה בחכמה עשה, כתוב "וַיִּצַּג אֶת הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִהְטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם", הכל בחכמה להמשיך ברכות ממקור של הכל לכל מדרגות העליונות שהן חלקו וגורלו, "אֶת הַמִּקְלוֹת", איזה מקלות, אלו המדרגות שהן הבית דין^[צב]. "אֲשֶׁר פָּצַל", שהעביר מהם הדין. "בְּרִהְטִים", זה שכתוב: "מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרִהְטִים"^[צג], שהרי ממלך ההוא באות הברכות לכל העולמות. "בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם", אלה הם הנחלים שיוצאים ונמשכים עד שמגיעים להמקום שנאספים שם^[צד] - "אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֶּאֱן לְשִׁתוֹת", כמו שכתוב (תהלים ק"ד): "יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם" ולמקום ההוא שנאספים שם^[צה] המים באים כולם לשתות ממנו. "וַיִּחַמְנָה", מהו ויחמנה, בא וראה, בשעה שרוח צפונית מנשב^[צו] המים נקרשים ולא נמשכים לחוץ ואין שותים, לפי שהדין תולה, והקור של צפון מקריש המים, וכאשר נתעורר רוח דרום מתחממים המים^[צז] ועוברת ההקרשה שלהם ונמשכים, אז שותים כולם, לפי שהחום של דרום מזחיל המים, וכולם מתחממים ושותים מקרירות צפון שהיה להם בתחילה, זה שכתוב: "וַיִּחַמְנָה", והרי כתוב: "וַיִּחַמְנוּ"^[צח], אלא שהן כולן בבחינת נקבה, ועל זה נתכוון יעקב לעשות הפעולה

זיו הזוהר

העמוד ברהטים ובשקתות המים, וזהו שמביא ראיה מהפסוק מלך אסור ברהטים, שפירושו סספירת התפארת הנקראת מלך אסור וקשור בהמקור של מוצא השפע והברכה.

צד. היינו מלכות.

צה. היינו ע' שרים המושלים על כל האומות ובאים לקבל שפע עבורם.

צו. פירוש, מדת הדין.

צז. רוח דרום היינו מדת החסד.

צח. ויחמנה לשון נקבה, ויחמו ל"ז, ומתרץ שכלן

צב. היינו מדרגות הדין.

צג. פירוש, שמדרגות הדין לאחר שפצל אותם שהעביר מהם הדין והחשיף הלבן היינו מדת החסד הציג אותם ברהטים בשקתות המים, רהטים היינו מהירות מוצא המים לנבוע מן המקור והמעין, ושקתות היינו המקום שהמים נאספים שמה, וכן השפע מקור מוצאה הוא למעלה מספירת תפארת ונקרא רהטים, ונאספה לספירת מלכות המכונה בשם שקתות כי אליה באים כולם לשתות ולינק השפע, ובזה יובן המכיוון כאן שעל יד העברת הדין והתגלות החסד נתרבה השפע כל כך עד שהמקלות

בחכמה, וזה שכתוב: "וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקֵּל לְבָנָה לַח וְגו'", ויקח לו יעקב, יעקב ברר נחלתו וגורלו לחלקו, ועלה למעלה מכל המדרגות, ולקח לו לגורלו מקל לבנה לח, היינו מדרגת הלובן של צד ימין. "וְלוֹז וְעֶרְמוֹן", היינו מדרגת האודם של צד שמאל, "וַיִּפְצֹל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת", שהעביר הדין מן צד שמאל וחברו בצד הימין, והוא נכנס ביניהם ולקחם ביחד, ונעשה הכל אחד בשני גוונים, ועם כל זה מחשף הלבן, שיתגלה ויתגבר הלובן על האודם^[טז], וכל זה למה, להמשיך למדרגה זו של גורלו ברכות ממקור הכל, ולעשות תיקון למדרגה זו שתהיה ממוזגת משלש בחינות ביחד^[ק]. "בְּרִהָטִים בְּשִׁקְלוֹת הַמֵּיִם", כמו שביארנו, ואז על ידי פעולה זו של חכמה נשפעות ברכות למטה, ושותים ויונקים כל העולמות ושורות עליהם ברכות, ויעקב לקח חלקו מאותן הברכות שנשפעו על ידו למטה, לפי שהוא חלקו וגורלו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (תהלים קל"ה): "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה וְגו'", שהקדוש ברוך הוא בחר בו ביעקב לגורלו, כמו שכתוב (דברים ל"ב): "כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ג

וי לאלו שאין משגיחים בדברי התורה כראוי לה

"וַיִּצַג אֶת הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִהָטִים וְגו'". אמר רבי אלעזר, וי לאותן רשעי העולם שאין יודעים ואין משגיחים בעניני התורה, וכשהם משגיחים בה, יען כי אין להם חכמה, עניני התורה דומים בעיניהם כאלו כולם דברים ריקים ואין בהם תועלת, והכל לפי שהם ריקים מדעת וחכמה, שהרי כל דברי התורה כולם ענינים עליונים ויקרים, ועל כל דבר ודיבור כתוב בה (משלי ג'): "יִקְרָה הִיא מִפְּנֵיִם מִפְּנֵיִם וְכָל חִפְצֵיָהּ לֹא יִשְׁווּ בָּהּ", וכל אותן הטפשים ערלי לב, כאשר רואים עניני התורה, לא די להם שאינם מבינים, אלא שהם אומרים שדברי תפל הם, דברים שאין בהם תועלת, וי להם כשיתבע הקדוש ברוך הוא מהם עלבון התורה, ויענשו בעונש של מורדים באדוניהם. בא וראה, מה כתוב: "וַיִּצַג אֶת הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִהָטִים וְגו'", שיעקב בקש לתקן תפלת ערבית, להאיר להשכינה ולהשקותה להמשיך לה ברכות מכל הצדדים, שכתוב: "וַיִּצַג אֶת הַמְּקָלוֹת", אלו הדינים והגבורות שיוצאים מגבורה העליונה, ויעקב כשרצה לתקן מדרגה זו, העביר ממנה כל הדינים והגבורות, והקימם ברהטים, באותן ארבע רהטים^[קא] העומדים תחת הבאר חפרוה שרים, שנתמלאית מן הנחלים ומעינות העליונים, לפי שכאשר יוצאים המים מזאת הבאר הקדושה, אלה הארבע לוקחים הכל, ועל כן נקראו רהטים, ומשם באים כולם לשתות, ואותן הדינים והגבורות כולם עומדים שם לחלק לכל אחד ואחד כראוי לו^[קב]. אשר תבאנה הצאן לשתות

זיו הזוהר

<p>בבחי' נקבות בכאן לשתות היינו לקבל השפע, ומה שכתוב אח"כ ויחמו הצאן בלשון זכר היינו כיון שאח"כ הם משפיעים השפע לעולם הזה.</p> <p>צט. פירוש, הגם שפעל יעקב להמתיק הגבורות בחסדים ולכללם יחד, מכל מקום לא נתחברו להיות שני הגונים שוה בשוה, אלא שהלובן יתגבר על</p>	<p>האודם, החסד על הדין.</p> <p>ק. היינו שילד מזה מדת הרחמים.</p> <p>קא. הם ד' דגלים של ד' מחנות מלאכים שהשכינה שורה עליהם.</p> <p>קב. טוב או רע או ממוצע, והכל נרמז בעקודים נקודים ברודים וטלואים.</p>
---	---

לנוכח הצאן, אלה לעומת אלה, "וַיַּחַמְנָה", מהו ויחמנה, שכאשר מתעטרים בדין מתחממים בדין ההוא, והולכים ושטים בעולם, ומחפשים בדרכי האנשים הן לטוב והן לרע. בא וראה, מה כתוב אחריו, "וַיַּחַמּוּ הַצֹּאן אֶל הַמִּקְלוֹת", לפי שאותן המקלות הם מתחממים ומשגיחים בדיני העולם, ונפקדים עליו ונידונים האנשים על ידיהם, כמו שכתוב (דניאל ד'): "בַּגְזֵרֶת עִרְיָן פִּתְגָמָא וּמַאמְרֵ קְדִישִׁין שְׁאַלְתָּא".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ג

וישת לו עדרים לבדו - שתיקן תיקונים באמונה

רבי חייא אמר, כתוב: "וַהֲפֹשְׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וּגּוֹ", בא וראה, יעקב הוא מובחר האבות והוא כלל כולם, ולפי שהוא כלל כולם הוא עומד להאיר להשכינה, כי יעקב עמד לתקן תפלת ערבית, וכל תיקון ההוא כראוי לולא וכל אותן הצדדים הקדושים כולם בתיקון התקין בצדוּלֵי וּהַפְרִישׁ חֲלֻקוֹ מִחֶלֶק שֶׁאֵר הָעַמִּים, אלה צדדים עליונים הקדושים בקדושה העליונה, ואלה צדדים הטמאים בטומאת הטומאה, והרי ביארנו שכתוב וישת לו עדרים לבדו, וישת לו, שהתקין תקונים להאמונה, לבדו, כמו שכתוב: "בְּךָ בָּחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים וּגּוֹ", ולא שתם על צאן לבן, שלא השים חלקו וגורלו עימם, ועל כן יעקב המובחר שבאבות תיקן סוד האמונה, והפריש חלקו וגורלו מחלק וגורל של שאר העמים, ועל זה כתוב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ז עמוד א'

בכל מיני כשפים פעל לבן כנגד יעקב

"וְאַבְי כֵּן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מַנִּים וְלֹא נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְהִרְעַע עַמְדִּי". אמר רבי אבא, כתוב (במדבר כ"ג): "כִּי לֹא נָחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל", עשרה מינים כשפים וקסמים הן בכתרים התחתונים, שכתוב (דברים י"ח): "קָסַם קָסָמִים מְעוֹנָן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף - וְחֹבֵר חֶבֶר וְשֹׂאֵל אוֹב וַיִּדְעֵנִי וַדְרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים", הרי הן עשרה, ובכל העשרה מיני כשפים וקסמים פעל לבן כנגד יעקב ולא יכול לו, זה שכתוב: "וְהִחֲלַף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מַנִּים וְלֹא נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְהִרְעַע עַמְדִּי", מהו מונים, כתרומו זיניןֵי וְכַתּוּב (ויקרא י"ז): "לְשַׁעֲרֵם אֲשֶׁר הֵם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם", מונים, מינים כמשמעו, וכולם פעל לבן כנגד יעקב ולא עלתה בידו להרע לו, זה שכתוב: "כִּי לֹא נָחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל", כי לא נחש ביעקב בתחילה בימי לבן, ולא קסם בישראל, אחר כך בימי בלעם.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ד עמוד א'

רחל גנבה וביזתה את העבודה זרה של לבן

"וְלִבְנֵן הִלֵּךְ לַגְזוֹ אֶת צֹאנוֹ וּתְגַנֵּב רַחֵל אֶת הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאַבְיָהּ". אמר רבי יוסי, מהו תרפים, אלא עבודה זרה היתה, ולמה נקראת תרפים, על שם גנאי, כמו שלמדנו במקום

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ד עמוד א'

קג. לפי ששורשו בתפארת מדת הרחמים.

קד. להיותם נוטים יותר לרחמים.

התורף, ומניין שעבודה זרה היתה, שכתוב: "לָמָּה גִּבַּתְּ אֶת אֱלֹהֶי", וכתוב: "עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה וגו'", ולבן היה מכשף של כל הכשפים שבעולם, ובוזה היה ידוע בכל מה שבקש לדעת, אמר רבי חייא, בקסם נעשה, רבי יוסי אמר בנחש, אמר רבי יהודה, לא נעשו אלא בשעות הידיעות, ולמה נקראין תרפים, לפי שמנקשים בהם בשעה ידוע, ובשעה ידוע מסלקים היד מהם, כמו שכתוב: "הֲרַף יָדְךָ", הוא מן כשעושה לו, זה הידוע ענין הרגעים והשעות עומד אצלו ואומר, עתה הרף ועתה עשה, ולא נמצאה מלאכה הנצרכת לפסוק ממנה אלא זו, והוא מדבר תמיד ונותן עצות רעות להרע לנפש האדם, ורחל פחדה מזה שלא יתן עצה להרע לו ליעקב, ובשביל בזיון העבודה זרה הניחתו תחתיה שלא יוכל לדבר, שכאשר מכינים אותו לדבר מכבדים ומרביצים לפניו בכבוד, ועתה מה כתוב: "וַתִּשָּׁב עֲלֵיהֶם", צלם של זכר ונקבה היה, והרבה עבודות עושים להם טרם שמדברים, ולפיכך נתעכב לבן ג' ימים שלא ידע שברח יעקב, שכתוב: "וַיֵּגֵד לְלֶבֶן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָּרַח יַעֲקֹב".

אף שכיוונה רחל לטוב נענשה על שציערה את אביה

"וַיִּקַּח אֶת אָחִיו עִמּוֹ וַיְרַדְּף אַחֲרָיו". אמר רבי יהודה, הכין עצמו בשני דברים, הזדיין בכל כשפים שהיה לו והזדיין בכלי זיין, כדי להאבידו מן העולם, שכתוב (דברים כ"ו): "אַרְמִי אֲבָד אָבִי", כיון שראה הקדוש ברוך הוא שרוצה להאביד ליעקב מה כתוב: "הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן תִּדְבֹר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע", וזהו שכתוב: "יֵשׁ לְאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע", במה בטח, בכשפים שהיו בידו. בא וראה, לבן הלך ביום אחד דרך שבעת ימים שהלך יעקב, בשביל לעקור אותו מן העולם, אחד על שברח, ואחד על אותן תרפים, ואף על פי שרחל עשתה כך לעקור לאביה מאחרי העבודה זרה, מכל מקום נענשה שלא גדלה את בנימין, ולא נתקיימה עמו שעה אחת, בעבור הצער שגרמה לאביה, אף על פי שהתכוונה לטוב.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קי"א עמוד ב'

לבן רצה להכרית את יעקב בפיו

"וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבֵן הָאֲרָמִי בַחֲלֵם הַלַּיְלָה וגו'". וכי הקדוש ברוך הוא בא אצל רשעים, אלא זהו השליח הממונה ההוא שנפקד עליו היה, לפי שכל אלו כאשר עושים שליחות לוקחים זה השם, ומצד הדין הם באים, (דף קס"ז) אמר רבי אבא כתיב - "הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן תִּדְבֹר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע", פן תדבר, פן תעשה ליעקב רעה צריך לומר, אלא לבן לא רדף אחר יעקב בכוח גבורים להתגר בו מלחמה, שהרי כח יעקב ובניו גדול ממנו, אלא שרצה להרגו בפיו ולהכרית הכל, זה שכתוב: "אַרְמִי אֲבָד אָבִי", ולפיכך כתוב: "פֶּן תִּדְבֹר", ולא כתיב פן תעשה, וכתוב: "יֵשׁ לְאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע", מניין היה ידוע שיכולת היה בידו, אלא כמו שנאמר: "וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמְשֶׁ אֲמַר אֵלַי וגו'", וזהו העדות שפקד הקדוש ברוך הוא להעיד, שכתוב: "וַעֲנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי ה' אֱלֹהֶיךָ אַרְמִי אֲבָד אָבִי וגו'", וענית, כמו שכתוב: "לֹא תַעֲנֶה בְרַעְדָּךְ".

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קע"ה עמוד א'

אל יפתח אדם פיו לשטן

"עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה וגו'". אמר רבי יוסי, כתוב (משלי כ"ו): "קַלְלַת חַנּוּם לֹא לֹו תְבֹא", ויפורש לו בוא"ו, שאם קללת צדיק היא, הגם שלא נתכוין בה, כיון שיצאה

מפיו, לוקח אותה השטן ומקטרג בה בשעת הסכנה. יעקב אמר: "עם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחִיָּה", ואף על פי שהוא לא ידע, לקח השטן הנמצא תמיד אצל האנשים את הדבור ההוא לקטרג בו, ועל כן למדנו לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, לפי שהוא לוקח זה הדיבור ומקטרג בו למעלה ולמטה, כל שכן דיבור החכם או הצדיק, ועל ב' דברים נענשה רחל, על קללת חנם של יעקב, ועל שלא שילם יעקב נדרו, וזה נתבאר.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ד עמוד ב'

חזרת לבן לסרחונו

"רְאֵה אֱלֹהִים עַד בְּיָנִי וּבִינְךָ". אמר רבי יצחק, כל הויכוח שהוא שהיה לו ליעקב עם לבן החזיר לו ללבן להודות להקדוש ברוך הוא, שכתוב: "רְאֵה אֱלֹהִים עַד בְּיָנִי וּבִינְךָ", בא וראה, כתוב: "אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְאֱלֹהֵי נָחֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ", חזר רשע שהוא לסרחונו, כיון שאמר אלהי אברהם חזר ואמר ואלהי נחור.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קכ"ה עמוד א'

יעקב לא רצה להטריח בחינת הימין בשביל לבן

"וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפֶּחַד אָבִיו יִצְחָק". מה הטעם בפחד יצחק ולא באלהי אברהם, אלא שלא רצה להטריח לבחינת הימין בשביל לבן, ולא עוד אלא שאין לו לאיש, אף על פי שנשבע באמת, לישבע במקום העליון מהכל, אמר רבי יוסי, ודאי לקיום הראוי נשבע יעקב כך, וכן ראוי להיות, ויעקב הסתכל בדבר ואמר, הרי הוא אמר אלהי אברהם ועזב לאבי, אני אשלים הכל, מיד, "וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפֶּחַד אָבִיו יִצְחָק". דבר אחר, כדי להתכלל בדין ולעמוד על לבן [קט].

זוהר חלק ב' פרשת פנחס - דף רכ"ה עמוד ב'

אין נאה לאדם לבוא לביתו אלא אם כן פייסה

"וַיַּעֲקֹב הֶלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים". אמר רבי אלעזר, מהו ויפגעו בו, אלא יש פגיעה לטוב, ויש פגיעה לרע, ויש פגיעה לתפלה, בשעה שהלך לחרן מה כתוב: "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם", תפלת ערבית היה מתפלל במקום ההוא, כמו שכתוב: "הִנֵּה מָקוֹם אֶתִי" [קט] ותפלת ערבית ראויה למקום ההוא, ועוד "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם", דברי פיוסים הם, שבא השמש הקדוש אצל הלבנה [קט] הבעל אל האישה, מכאן שאין נאה לבעל לבא אל האישה, אם לא הקדים בדברי פיוסים לפייסה, שכתוב: "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם" ואחר כך "וַיִּלְךְ שָׁם", כשבא יעקב מחרן מה כתוב: "וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ", שלחה היא אליו לפייס לו שיבוא אליה, "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים", מהו כאשר ראם, אלה מלאכי היום ומלאכי הלילה היו, ונעלמו ממנו ואחר כך נתגלו אליו, ועל כן כאשר ראם. כתוב: "מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה", מכאן שהיו מחנה של יום ומחנה של

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ד עמוד ב'

קו. פירוש, להתאזר בכח של דין וגבורה להלחם קז. רמז על מדת המלכות. קח. היינו יחוד תפארת ומלכות. עמו.

לילה, על של לילה כתוב בהם "מַחְנֶה אֱלֹהִים", ועל של יום כתוב בהם זְהַרְקִיט ועל כן "וַיִּקְרָא שְׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֶה", ב' מחנות.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע - דף נ"ה עמוד ב'

כל זמן שהיה יעקב אצל לבן לא דבר עמו ה'

ועוד אמר רבי אלעזר, בא וראה, כל זמן שיעקב נמצא אצל לבן לא דבר עמו הקדוש ברוך הוא, ואם תאמר הרי כתוב: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אַבְוֹתֶיךָ וגו'", זה היה לבסוף בזמן שרצה להיפרד מלבן, וכאשר נפרד ממנו באו לנגדו מלאכים האלה וליווהו בדרך. בא וראה, כתוב: "וַיִּפְגְּעוּ בוֹ", ויפגע במלאכי אלהים צריך לומר, מהו בו, אלא שהם באו להתכלל בו, שהם מצד בחינת גבורה באו, שכתוב: "מִלְאָכֵי אֱלֹהִים", וראה מצד אחד מלאכי רחמים, והתכללו בו רחמים ודין. בא וראה, בתחילה "מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה", אחד. אחר כך "וַיִּקְרָא שְׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֶה", שנים. אחד מצד הדין, ואחד מצד הרחמים, מלאכים מצד זה ומלאכים מצד זה, ועל כן כתוב "וַיִּפְגְּעוּ בוֹ", בו דווקא. "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם", ראה אותם צריך לומר, מהו רָאָם, אלא שראה אותם נכללים כאחד, דבקים זה בזה, מתחברים זה בזה, ועל כן כתוב ראם [ק"י] וכולם באו ללוותו ולהצילו מיד של עשו.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קס"ה

יעקב ראה את מחנה המלאכים עוד בחלום

רבי אבא אמר, בא וראה, כאשר יצא יעקב ללכת לחרן, בלבדו היה שלא נשא אישה, מה כתוב: "וַיִּפְגְּעַ בַּמָּקוֹם וגו'", ולא נענה אלא בחלום, עתה שהיה נשוי ובא עם כל השבטים, כביכול מחנות עליונים היו מבקשים ממנו והתחננו אליו, שכתוב: "וַיִּפְגְּעוּ בוֹ", הם חזרו לבקש ממנו, בתחילה היה הוא "וַיִּפְגְּעַ בַּמָּקוֹם", עתה הם "וַיִּפְגְּעוּ בוֹ", לפי שבעבור יעקב עם אלה השבטים הם שותים אותן המים של הים הגדול [ק"י], ולא עוד אלא שבתחילה ראה בחלום הלילה, ועתה ראה בעין ממש וביום, זה שכתוב: "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וגו'", במה הכיר אותם, אלא שראה שאלה היו אותן שכבר ראה בחלום, ולפיכך קרא להם מחנים, מחנות שנראו אליו למעלה, ומחנות שנראו אליו למטה, ולמה נגלו אליו, לבקש ממנו, אלא שהשכינה הלכה אצלו לקחת לביתו, והיתה מחכה לו לבנימין ליקח הבית עם יעקב כראוי, ואז כתוב (ירמיהו ל'): "וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד". ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

קט. פירוש, בלשון זכר כמוהם. קיא. זהו השפע הבאה למדת מלכות שנקראת ים קי. פירוש, שלכן כתוב ראם ולא ראה אותם כי הלשון ראם מורה יותר על התכללות והתאחדות. באי העולם.